

BŮH TOHOTO ZLÉHO VĚKU

Kázáno v Jeffersonville

1. srpna 1965

William Marrion Branham

BŮH TOHOTO ZLÉHO VĚKU

1.8.1965

v Jeffersonville USA

Skloňme své hlavy.

Nebeský Otče, jsme dnes ráno tak vděční, že můžeme věřit. Prolitá krev Tvého Syna Ježíše umožnila, abychom mohli být účastni Jeho milosti a stali se syny a dcerami Božími. Jeho poslušností až k smrti na kříži jsme byli vírou v Něho a v Jeho zmrtvýchvstání ospravedlněni. A Duch svatý je nyní rozlit v našich srdcích.

Jsme vděční za tuto příležitost, že jsme sem dnes ráno mohli přijít, abychom se vzájemně dělili o své myšlenky a přinášeli uctívání, ať v písních, svědectvích, ve čtení Žalmů, ve čtení Tvého Slova. Očekáváme s vážností na Ducha svatého, aby přinesl poselství určené pro tuto hodinu. Dej to, Pane. Nechť máme užitek z toho, že tu dnes jsme; a až opustíme budovu, abychom mohli říci, jako ti jdoucí do Emauz: „Nehořela srdce naše, když s námi toto ráno mluvil?“ Dej nám ty věci, věčný Bože, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Dobré jitro, přátelé, všichni, kteří jste zde přítomni a všichni naši přátelé v celém národě od západního až k východnímu pobřeží, od severu až k jihu, kteří posloucháte přenosem.

Dnes je v Indianě pěkný den; mírně oblačný, chladný, velmi příjemný. Kaple je přeplněna až na dvůr a podél zdí. Jsme plni velkého očekávání, že nás dnes Pán navštíví a doufáme, že vám Pán dal krásný den, ať jste kdekoli. Dnešní den je dobrý, neboť nám ho dal Pán. Jsme šťastni, že tu jsme; šťastni, že ještě máme příležitost, abychom vyjádřili světu svoji víru v Ježíše Krista. Chtěli bychom využít každé příležitosti, kterou nám On dává, abychom vyjádřili Jeho lásku a to, co On pro nás učinil.

Chtěl bych vám poděkovat za to, co jste udělali pro mne a moji rodinu. Cením si všech těch malých darů lásky. Často zapomenu o tom se zmínit. Víte, jsem tak zaměstnán. V mé mysli to neustále víří. Dovedete si to představit, vždyť nejde jen o lidi z tohoto sboru, nýbrž z celého světa. A to způsobuje, jako bych se neustále točil v kruhu.

Někdo se zmínil o žehnutí dětí, službách se křtem atd. - to je velmi dobré. Přál bych si, abych to mohl dělat, avšak já nemám skoro žádný čas. Musím mít svou mysl zaměřenu na toto poselství. V Bibli stojí o apoštolech:

„Protož bratři, vyberte z sebe mužů sedm dobropověstných, plných Ducha svatého a moudrosti, jimž bychom poručili tu práci“ (Sk. 6, 3).

Billy chtěl, abych tentokrát požehnal to děťátko, avšak je tolik těch, kteří na to čekají, aby své děti dali požehnat, že by se pro to musel plánovat jeden zvláštní den. To bych rád udělal.

Ještě jednou děkuji všem, kteří na nás mysleli a přinesli nám všechny možné potraviny, na něž si jen člověk pomyslí. Sourozenci nám přinesli krocana. Stále ještě z něho jím. S mnohými z nich jsem již mohl mluvit, s jinými dosud ne. Avšak dělám všechno, jak nejlépe to jen dovedu a vím. Bůh buď s vámi. Jsem si jist tím, že existuje Jeden, který vždy bude s vámi, to je Ježíš Kristus, - On to dokáže. ON je ten Jediný, který je všudypřítomný a všemohoucí. ON může pomoci v každé nouzi. ON je rovněž vševědoucí a zná vaše potřeby.

Chtěl bych vám všem sdělit, že budu dělat své nejlepší pro jednoho každého. Co nedokáží, učiní ten všemohoucí Bůh. ON se postará o všechny vaše potřeby podle bohatství Své nádhery.

Chtěl bych oznámit, že se dnes večer budu modlit za nemocné. Spoléhám se, že tu budete moci být. Ve jménu Pána Ježíše zdravíme všechny v celé zemi. Bůh vám žehnej v toto ráno, ať je to v New Yorku, Arizoně nebo na Západním pobřeží. Bůh vám žehnej při poslechu.

Leží mi to na srdci již od té doby, co tu jsem. Auditorium jsme nemohli dostat. Nakonec dali svolení s výhradou, že se nebudeme modlit za nemocné. To jsem nemohl přijmout, neboť v tom spočívá má služba. Musím dělat, co mi řekne Duch svatý. Tedy jsem to odmítl, neboť bych chtěl být

svobodný, abych mohl konat, cokoli mi Duch svatý řekne. Tak jsem si myslel, že to vydržíme ještě jeden den v kapli. Vždyť je dnes ráno chladno. Pán pro nás udělal krásný den, jsme tedy vděční.

Využívám této příležitosti, abych lidem vyjádřil své přesvědčení a svou víru v Boha a poukázal na hodinu, v níž žijeme. Tím se neobracím proti žádné osobě, vyznání víry nebo čemukoli, vykládám jen, jak to vidím ve Slově Božím.

Minulou neděli jsme měli nádherné vylíčení Ducha při zvěstování Slova. Kázání trvalo dlouho. Nebylo mi to příjemné, ale nevíme, kdy to bude naposledy, co se sejdeme. Chtěl bych tu stát, abych mohl říci jako Pavel: „Neboť jsem neobmeškal zvěstovat vám celou radu Boží.“ Ježíš řekl, že Svým učedníkům nic nezatajil. I já se vždy pokouším zůstat pod pomazáním Ducha svatého, abych vystihl, jaké je poselství této hodiny.

Mnohdy zanedbám, abych vyšel a vykonal svoji službu jako služebník Boží, jako kazatel. Mám však několik mužů, kteří mi pomáhají to vykonávat. Jsem vděčný za všechny bratry kazatele.

Tedy nechtěl bych lidi dlouho zdržovat. Kdybyste vy, v celé zemi, kam jde toto poselství, mohli vidět tento sál, chodby, oddělení pro děti, venku, u radia, autobusy, obytné vozy, auta atd., pak byste pochopili náš problém. Mnozí odjíždějí, protože nemohou dovnitř. Potřebujeme více místa, aby si lidé mohli pohodlně sednout. Přináší-li se tak životně důležité poselství, měl by každý mít možnost si se svými tužkami, papíry a Biblí pohodlně sednout a dělat si poznámky. Nyní však bych chtěl poukázat na dobu, v níž žijeme, na věci, s nimiž se musíme potkávat. Budete to potřebovat.

Kdybych se já nebo jiný kazatel dnes či v jiný den pokoušel přinést poselství umírajícímu lidu, jakým jsme my, kdy čas je tak krátký, jak věřím, kdybych se snažil přinést něco, co byste sice rádi slyšeli, ale co by stálo proti Slovu Božím, byl bych pokrytcem. Kdybych chtěl jen přilákat zástupy lidí, nebyl bych tím, k čemu jsem byl poslán, – kazatelem Krista. Chtěl bych přinést něco, co je pro nás životně důležité, ne abych byl viděn, ale kdybych dnes zemřel, aby to i zítra bylo zakotveno ve vašich srdcích a vy jste kráčeli vpřed a sloužili Bohu.

Nyní bych chtěl říci, že se něco stane. Víím to. Mnozí z vás se mohou rozpomenout, že bratr Junior Jackson přišel za mnou s jedním snem, který měl nedlouho předtím, než jsem šel do Arizony. Byla to zvláštní věc. Kdo si na to ještě vzpomíná? Pán nám dal výklad a splnilo se to do písmene. Nyní měl opět sen. A zvláštní na tom je, že zde onehdy byl nějaký muž z Oregonu. Skoro vůbec mne neznal, a měl stejný sen, jako bratr Jackson. Neznám výklad; čekám na Pána. Víím, že je to něco od Boha. Myslete na to! Je to „Tak praví Pán!“ Je to něco, co přijde od Boha. Nevím, co to je. Je to velmi ohromující. Výstižné podle těch snů, jež měli oba muži ... Jeden z nich sedí asi dnes v našem středu a je to baptista nebo presbyterián; nevím to, byl zde před několika dny. Neznám toho muže; ten sen mi však vyprávěl se slzami v očích. Vážil tu dalekou cestu z Oregonu, aby to oznámil.

Stejně tak přišel dnes ráno i bratr Jackson. Jeden neznal druhého, jsou od sebe vzdáleni tisíce mil. Oba sny pojednávají přesně o téže věci. Avšak Duch svatý mi výklad ještě zatajil. Nevím, co tomu muži mám říci. Víím však, že Bůh povstává, aby něco učinil a v našich očích to bude nádherné.

Rád bych přečetl pro poselství dnešního dne Slovo z epištoly ke Galatským. Jestliže ti, kteří mají místo k sedění by si je chtěli vyměnit s těmi stojícími, tak mě to nebude rušit. Buďte jen zbožní. Jestliže by děti plakaly, pak prosím, aby někdo uvolnil matkám místo v místnosti pro děti.

Mějte Bible a tužky připraveny, abyste si vypsali místa z Písma. Nechtěl bych, abyste se cítili spoutáni, buďte svobodni a všechno studujte. Nesouhlasíte-li, je to v pořádku. Říkám to však dnes ráno celému národu, aby lidé, kteří věří poselství této hodiny, jež mi Pán Ježíš dal, mohli poznat, co se stane a mohli to doložit Písmem.

Poslední neděli jsme mluvili o „Pomazaných poslední doby“. Zajistěte si, abyste si toto kázání všichni poslechli na zvukové pásce. Ne, že by nám šlo o prodávání zvukových pásek. O to nejde. Jde pouze o to, aby poselství bylo šířeno. Máte-li magnetofon, sezvete skupinu lidí, přehrajte to a pozorně poslouchejte.

Pomazaní! Lidé se postaví a řeknou: „V Bibli stojí: V posledních dnech povstanou falešní proroci a budou konat velká znamení a divy.‘ Kam to patří?“ Musí se to použít správně. Dnes večer, bude-li Pán chtít, promluví na téma „Bůh zjevený ve Svém Slově“.

Jak by mohlo být oko dáno tam, kde je ucho? Hledte, tak byla napsána celá Bible. Je v ní zobrazen Kristus. Bude-li Pán chtít, budu o tom dnes večer mluvit. A jestli ne, tedy někdy později.

Přečteme z Gal. 1, 1-4 a z 2. Kor. 4, 1-6.

Gal. 1, 1-4:

Pavel apoštol, (ne od lidí, ani skrze člověka, ale skrze Jezukrista, a Boha Otce, kterýž Jej vzkřísil z mrtvých,) i ti, kteříž se mnou jsou, všichni bratři sborům Galatským:

Milost a pokoj od Boha Otce, a Pána našeho Jezukrista, kterýž vydal sebe samého za hříchy naše, aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého, podlé vůle Boha a Otce našeho, jemuž buď sláva na věky věků. Amen.

K tomu přečteme z 2. Kor. 4, 1-6:

Protož majíce toto přísluhování, jakž jsme milosrdenství došli, neoblevujeme.

Ale odmítáme skryté neslušnosti, nechodíme v chytrosti, aniž se lstivě obírajíce se slovem Božím, ale zjevováním pravdy u příjemnost uvodíce sebe u každého svědomí lidského před obličejem Božím.

Pakliť i zakryté jest evangelium naše, v těch, kteříž hynou, zakryté jest, v nichž bůh světa tohoto oslepil mysl, totiž v nevěrných, aby se jim nezasvitilo světlo evangelium slávy Kristovy, kterýž jest obraz Boží. Neboť ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána, sebe pak služebníky vašimi pro Ježíše.

Bůh zajisté, kterýž rozkázal, aby se z temností světlo zablesklo, ten se osvítil v srdcích našich k osvícení známosti slávy Boží ve tváři Ježíše Krista.

Mé téma dnes ráno je: **Bůh tohoto zlého věku**, jak jsme o tom četli v Písmu. Shoduje se to s proroctvím pro tento zlý věk. Věřím, že v Bibli je napsána odpověď pro každé časové období pro věřícího toho kterého věku. Věřím, že je tam napsáno všechno, co potřebujeme. Je pouze potřeba, aby to bylo Duchem svatým zjeveno. Nevěřím, že by někdo na zemi měl právo dávat svůj vlastní výklad Slovu. Bůh nepotřebuje nikoho, aby vykládal Jeho Slovo. ON je Svým vlastním vykladačem. ON řekl, že to udělá.

Jak jsem se již zmínil, řekl: „Panna počne.“ Vyřkl to skrze ústa proroka – a stalo se tak. To nemusí nikdo vykládat. Na počátku řekl: „Budiž světlo!“ – a bylo světlo. Nikdo to nemusí vykládat. Řekl: „V posledních dnech vyleji z Ducha Mého na všeliké tělo,“ a udělal to. To nepotřebuje výklad. Předpověděl věci, které se stanou v posledních dnech, a ony jsou zde. K tomu není potřebí výkladu. Je to již vyloženo.

Dávejte dobrý pozor zatímco budeme studovat Slovo, abyste poznali, co provádí bůh tohoto zlého věku, v němž žijeme.

Nám v tomto věku milosti se může zdát podivné, že Bůh si vybírá lid pro Svoje jméno, Svoji Nevěstu, v tomto zlém věku. Věk, v němž Bůh vyvolává lid pro jméno Své Svoji milostí, je nazýván zlým věkem. Dokážeme to Bibli, že je to tento věk, o němž On mluvil.

Je velmi podivné, pomyslíme-li, že Bůh v tak zlém věku jako je tento, vyvolává Svoji Nevěstu. Všimli jste si toho? Řekl ‚lid‘ ne ‚církve‘. Proč? Jsou nazýváni církví, On však volá lid. Církve je shromáždění mnoha lidí různých zaměření. Ale Bůh volá jednoho tu a tam. Neřekl: „Volám metodisty, baptisty, letniční.“ Řekl, že volá lid. Proč? Pro jméno Své. **Lid**. Jednoho od metodistů, jiného od baptistů, od luteránů a katolíků. ON tedy nevolá nějakou církev nebo skupinu, nýbrž lid jménu Svému; kteří přijímají Jeho jméno, zasnoubení v Jeho jménu, jdoucí k svatební Večeři, aby s Ním byli oddáni, stali se částí Jeho, skrze předurčení.

Jako si vyvoluje muž pravou ženu pro život, která byla určena, aby byla částí jeho těla, tak je to s Nevěstou Kristovou, neboť k tomu byla odvědy Bohem určena, aby byla částí Těla. Ó, Písmo je tak bohaté, plné medu!

Dávejte pozor, ne co někdo říká, ne co někdo tak označuje, nýbrž co Bůh vyvolil před ustanovením světa. A volá tyto lidi v posledních dnech. Ne nějakou organizaci, nýbrž lid pro jméno Své. V tomto zlém věku to činí; v tomto věku svodu.

Poslední týden jsem mluvil o 24. kapitole Matouše, kde je nám podána zpráva o nejpodvodnějším ze všech věků. V průběhu všech věků, od svedení v zahradě Eden nebylo tak svůdného věku, jako je tento věk. Povstanou falešní proroci. Budou konat divy a znamení, kdyby možné bylo, svedli by i vyvolené. Vyvolení si studených, formálních a ztrnulých církví a lidmi vytvořené teologie nevšímají. Vyvolení jim nikdy nebudou věnovat pozornost. A přece je to téměř jako pravá věc. Jen jedno Slovo vynechat, to je vše, co stačí udělat. Bylo to pro tento velký věk předpověděno. Křesťané, ať jste kdekoli, mějte v patrnosti, hodinu, v níž žijeme. Poznamenejte si to! Čtěte a pozorně naslouchejte!

Proč vyvolává Bůh z tohoto zlého věku lid pro jméno Své? Důvod je ten, aby zkoušel Svoji Nevěstu. Když se projevila, byla vyzkoušena; pokoušena satanem. Jak to bylo na počátku, tak to bude na konci.

Semeno vyrůstá ze země. Život probíhá různými vývojovými stupni. Na konci však vychází jako totéž semeno, které šlo do země. Stejným způsobem skončí v posledních dnech semeno podvodu, které padlo v Edenu do země. Tak jako v Niceji, Římě bylo evangelium denominací přivedeno k pádu, tak končí teď všechno v jedné superorganizaci. Tak jako semeno církve, v níž se děly zázraky a znamení, v jejímž středu byl živý Kristus, padlo do země, skončí v posledních dnech službou podle Malachiáše 4, 5, kdy všechno bude opět navráceno k původní víře, která byla jednou dána.

V tomto zlém věku bude satanovi dokázáno, že Církev-Nevěsta není jako Eva, že není takovou ženou. A ona, Nevěsta, bude vyzkoušena Jeho Slovem, jako byla zkoušena Slovem Adamova nevěsta. Nevěsta Adamova věřila celému Slovu, ale zaměnila jedno zaslíbení (On je tentýž včera, dnes a na věky.) Selhala u zaslíbení, když byla pokoušena nepřítelem tváří v tvář. Nyní je vyvoláván lid pro jméno Jeho. Je to Jeho Nevěsta. Ona je nyní postavena před stejnou věc. Nejedná se o pravdy, které se vyučují v denominacích, ale o každé Slovo.

Již na počátku Bible bylo lidem dáno Slovo Boží z něhož měli žít. Slovo vyložené někým, zvaným satan, ztělesněným ve zvířeti, hadu; on mohl mluvit tímto způsobem k Evě a jí Slovo vyložit nesprávně. A ztratilo se. Musí to být každé Slovo.

Potom přišel Ježíš. Když byl pokoušen satanem, řekl: „Člověk není živ toliko chlebem, ale každým Slovem vycházejícím z úst Božích.“ Bůh Pán nám dává vědět, že v posledních dnech povstane bůh tohoto světa. Kdokoli Slovo ubere nebo přidá, toho podíl bude vzat z Knihy života. Bůh nám buď všem milostiv. Nenechme se unášet, prsa ven, s tuhou šjí, hlavou vzhůru, vševědoucí, neboť i my jsme byli kdysi neposlušní. Přicházejme v milosti a milosrdenství s citem v našich srdcích k Bohu, pokorně k trůnu Jeho milosti.

Je udivující, že po devatenácti stech letech kázání evangelia je světový systém mnohem horší, než ve dnech, kdy tu byl On. Světový systém je horší. Svět jde vstříc velkému vyvrcholení. To víte. Pán Své Slovo naplňuje všude.

Včera jsme jeli do nákupního centra, abychom nakoupili. Přišel tam ke mně jeden mladý muž a představil se. Neznal jsem ho. Nato přišel ještě jeden. Oba byli z Georgie. Zeptal jsem se, zda znají bratra Welch Evanse. Mluvili jsme spolu několik minut. Když jsem chtěl jít, podíval se ten mladý muž na mne, zatímco druhý již odešel se svým synem. Podíval se na mě a řekl: „Jen jedno bych chtěl ještě říci.“

Zeptal jsem se: „Jsi věřící křesťan?“

„Ne“, řekl.

Nemohu přesně opakovat slova, která řekl, ale byl snad trochu skeptický. Zeptal jsem se, zda slyšel o zjevení Anděla Páně. Řekl: „Ano.“ Ještě nikdy však nebyl v tomto sboru. Zeptal jsem se: „Věříš tomu?“

Řekl: „Ano, něco jsem slyšel. Lidé mi vyprávěli o těch předpovědích. Na jednom zvukovém záznamu jsem pak slyšel, jak jsi předpověděl, že se odtrhne Kalifornie.“

Řekl: „Když jsem o tom četl v novinách, uvěřil jsem tomu.“ Řekl: „Dnes nebo zítra poprvé přijdu.“

Odpověděl jsem: „Pán ti žehnej, synu!“ a podal jsem mu ruku. Nato řekl: „Chtěl bych ti ale něco říci. Jsem tak ztracený, jako mince v hromadě písku.“

Odpověděl jsem: „Ale nemusíš tak zůstat. Je zde Někdo, kdo je ochoten tě přijmout, pokud se dáš nalézt.“

Odpověděl: „Chci se dát najít.“

Prosil jsem ho: „Sklonil bys hlavu?“, načež odpověděl: „Nestydím se.“ Nejen to, on poklekl tam na parkovišti, kde ho pozorovali kolemjdoucí lidé na ulici. Tam jsem se s ním modlil, až předal své srdce Bohu. Jako hříšník tam přišel, jako dítě Boží odcházel. Přišel duchovně mrtvý a vracel se jako živý. Řekl jsem: „Zítra je možnost křtu.“

*Jest pramen krví naplněn,
jenž proudí z Krista žil,
a hříšník když v něj ponořen,
jest zbaven hříchu sil.*

Řekl jsem: „Postav se a dej se pokřtít ve jméno Ježíše Krista, zatímco budeš vzývat jméno Pána. Bůh tě naplní Duchem svatým a dá ti tyto velké věci a způsobí, že je budeš moci vidět.“

Co je to? Svět dochází vyvrcholení. Proč? Duch nezákonnosti, morálního rozkladu a vědeckého náboženství zavedl všechno do klece nečistých ptáků, jak to říká Bible.

Přečteme Zjevení 18, 1-5:

Potom pak viděl jsem anděla sestupujícího s nebe, majícího moc velikou a země osvícena byla od slávy jeho.

I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem d'áblů a stráží každého ducha nečistého a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného. Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové a králové zemští smilnili s ním a kupci zemští z hojnosti rozkoší jeho zbohatli.

I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho, lide můj, abyste neobcovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran.

Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi, a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho.

Jaké to varování! To přivádí církev zpět ke Zj. 3, 14 – církevnímu věku Laodicejskému, – nezákonní, opravdu náboženští, ale nezákonní. „Protože říkáš: Jsem bohatý, ano, zbohatl jsem a nic nepotřebuji, a ježto nevíš, že právě ty jsi bídný a politováníhodný, ubohý, slepý a nahý...“ Dokonale v souladu s Písmem pro tento věk. Ne pro čas Danielův, ne pro čas Noémův, ale pro tento poslední zlý věk.

Dejte pozor! Jsi nahý! Nechte to hluboko vniknout! Víím, že mnozí se mnou v této myšlence nebudou souhlasit; došlo to tak daleko, že křesťan sotva může opustit svůj dům, aniž by nepřišel do styku s tímto zlým věkem, nedostatečně oblečenými ženami.

Ženy, něco řeknu a rád bych, abyste naslouchali. Muži i ženy, nemusíte s tím souhlasit, ale cítím se být veden, abych to řekl. Věděli jste, že žena, která se takto odhaluje, není při zdravém rozumu? Víte, že je to nevěstka, ať tomu věří nebo ne, přesto, že ta žena může stát se zdviženou rukou před Bohem a přísahat, že se jí nikdy nedotkl jiný muž, kromě manžela? To skutečně může být pravda, přesto však je prostitutka. Ježíš řekl: „Jestliže by pohlédl někdo na ženu k požádání, zcizoložil s ní v srdci svém.“

Bible říká, že je nahá a neví o tom. Duch, který ji pudí k tomu, aby dělala takové věci, je zlý duch smilstva. Ve svém vnějším zjevu, ve svém životě, v těle, může být čistá. Nemusela se dopustit cizoložství a i před Bohem to může pravdivě dosvědčit, ale její duch je duch smilnice. Byla oslepena bohem tohoto světa, módou; obléká se sexy a jde tak ven.

Před několik dní jsme s bratrem Woodem vynesli na řeku náš člun. Měl jsem jít vzhůru po břehu řeky několik minut. Kamkoli člověk šel, tam byly ženy v bikinách. To je hanba. Žena, která si oblékne něco takového, nemůže mít zdravý rozum. Je posedlá duchem smilstva. Nuže, ženy, dejte

to s Bohem do pořádku! Jednoho dne poznáte, že je to pravda. Ženy, jak se můžete odhalovat ďáblům, kteří jsou plni žádostí a pohybují se v této době na ulicích, když víte, že vaše tělo je posvěcené? Jestliže by synové Boží byli dosud syny Božími a váš manžel by byl synem Božím, buďto by vás přiměl k tomu, abyste se správně oblékala, nebo by vás opustil. Jestliže by někdo skutečně byl synem Božím, ani by se s něčím takovým neoženil.

Vy řeknete: „To říkáš sám od sebe ...“ Ne, říkám vám pravdu. Jednoho dne tomu budete postaveny tváří v tvář. Nahé a cizoložné a nevědí o tom.

Řeknete: „Přisahám, že jsem slib daný mému manželovi neporušila.“ Tvůj muž by tě za to soudil, jestliže bys to udělala. Ale Bůh vás bude soudit podle ducha, kterého máte v sobě a ne podle vašeho těla, – nýbrž podle ducha – toho vnitřního člověka.

Vnější člověk je fyzická bytost, ovládaná pěti smysly. Vnitřní člověk je duchovní člověk, který je kontrolován rovněž pěti smysly: svědomí, láska, atd. Vnější člověk vidí, chutná, hmatá, čichá, a slyší. To vnitřní, co je v duchu, je duše, která je ovládána jednou věcí: vaší svobodnou vůlí. Můžete přijmout co řekl Bůh nebo co říká ďábel. To určuje, jaký duch ve vás je. Je-li to Duch Boží, živí se z věcí Božích a nechce být živen ničím, co je ze světa.

Písmo říká: „Nemilujte svět, ani to, co je ve světě! Miluje-li někdo svět, není lásky Otcovy v něm.“ V takovém případě ještě nepronikla vaše nitro láska Boží. Satan vás svedl. „Člověk nežije jen chlebem, ale každým slovem, vycházejícím z úst Božích.“

Svět je v nejhorším věku, v jakém kdy byl. Je nahý, lehkomyšlný a nestoudný. V žádném věku se ženy tak nechovaly; nikdy, jedině v době před potopou. Ježíš o tom mluvil. K tomu se ještě vrátíme.

Ptám se sám sebe: Přišel Bůh o panství, nebo jen dovolil, aby je užívala jiná moc? Podle mého mínění je odpovědí to, že v dnešním světě působí dva protikladní duchové. Nemůže být více vládců, než dva. Na jedné straně je při práci Duch svatý, ten druhý, duch ďáblův, působí v těchto posledních dnech svodem.

Z toho bych chtěl vyjít pro další myšlenky ve zbývajících částech tohoto poselství.

Oba duchové – jeden je Boží, Duch svatý; druhý, duch ďáblův, působící skrze svod. Nyní se lidé na zemi rozhodují. Je tu Duch svatý, aby pro Krista vyvolal Nevěstu. Dělá to tím, že jí potvrzuje Své Slovo zaslíbení pro toto časové období a ukazuje, že je to Kristus. Jestliže je prst určen k tomu, aby se pohyboval v tomto věku, pak se bude pohybovat. Je-li noha určena k tomu, aby se v tomto věku pohybovala, pak se bude pohybovat. Je-li oko k tomu určeno, pak bude vidět. Duch Boží působí vzrůst do úplné podoby Boží.

Ve věku, v němž nyní žijeme, je tady Duch svatý, aby potvrzoval poselství této hodiny. A Duch svatý to dělá, aby lidé, kteří věří v Boha, byli vyvoláni z tohoto zmatku. Je zde také nesvatý ďáblův duch a volá, jako obvykle skrze blud, překrucováním Slova Božího, svoji církev, jak to dělal od počátku.

Vidíte, vrací se to do času, kdy bylo zaseto. Je to tu již od Edenu. V jiných věkách patřili lidé k té neb oné denominaci. Co se stalo se stéblem denominací? Ussychá. Duch je opouští a jde dále, až přichází k vyvrcholení v semenu.

Vidíte, že skrze pokušení se obojí vrací zpět ke svému původu. Nezapomeňte na to! Již Jan mluvil o duchu bludu (1. Jan. 4, 6). Eva neodešla vědomě, a neřekla: „Nevěřím v Boha!“ Ne, ona uvěřila bludu.

Satan také nepřišel a neřekl: „Ó, to přece vůbec není Slovo Boží.“ Připustil, že je to Slovo Boží, dal mu však svůj vlastní výklad. Bůh jim jasně řekl, že to nesmí dělat. Co z toho vyplývá? – Mocný podvod, takže lidé uvěří lži, čímž budou zavrženi. Chcete-li si to přečíst, je to v 2. Tes. 2, 11-12. Mám řadu míst z Písma, ale nebudeme je moci přečíst všechna, jen tu a tam některé, na něž bych se rád odvolal. Kdyby se vám to zdálo být podivné, a měli byste k tomu nějakou otázku, tedy si to napište a přečtěte si to k vlastnímu užítku.

Jak o tom mluví Bible v 2. Tes. 2, vystoupí ten člověk hříchu a posadí se v chrámě Božím, bude se vydávat za Boha a bude konat mocné dílo podvodu. Způsobí, že lidé upadnou do mocného bludu a uvěří lži. Budou proto odsouzeni.

To stejné udělal s Evou. Neřekl jí, že to Slovo nesouhlasí; ale dal jí mocný podvod a ona uvěřila lži.

Duch oklamání je od ďábla, který působí nyní v dětech neposlušnosti. V čem neposlušní? V čem jsou děti této doby neposlušné? – Vůči pravému Slovu Božímu, jak tomu bylo s Evou na počátku.

Přečteme si Ef. 2, 1-2:

I vás obživil mrtvé ve vinách a hříších, v nichž jste někdy chodili podle obyčeje světa tohoto, a podle knížete mocného v povětrí, ducha toho, kterýž Nyní dělá v synech nepoddaných ...

Jestliže tedy antikrist tehdy na počátku začal neposlušností, co teprve, až dosáhne vyvrcholení v osobě antikrista. Jak podvodný bude! Oč rafinovanější je podvod dospělých než nevinného dítěte? A je psáno:

„Duch podvodu působí v dětech neposlušnosti“, – neposlušných Slovu.

Tímto tématem, „Děti neposlušnosti“, se budeme ještě zabývat. Věděli jste, že váš začátek sahá daleko nazpět? Mohu vám to dokázat Slovem Božím. Byli jste živi již ve vašem pradědečkovi. Byli jste zplozeni vaším dědečkem skrze svého otce. To víte. Bible říká Žid. 7, 9-10: „*A at' tak díím, i Léví, kterýž desátky běře, v Abrahamovi desátky dal. Nebo ještě v bedrách otce byl, když vyšel proti němu Melchisedech.*“

Abraham zplodil Izáka, Izák zplodil Jákoba, Jákob zplodil praotce. Zde se nám rozvíjí dokonalý pohled do předurčení.

V těchto poselstvích bych chtěl zdůraznit ty věci, jež vám přináším v Poselství večerního světla, o němž Bůh mluvil, že přijde na zem. Dejte pozor!

Ten muž, šelma, která má vystoupit na zemi, svede všechny, jejichž jména nejsou zapsána v Knize života zabitého Beránka před ustanovením světa. (Zj. 13, 8).

Bůh, ten velký Duch, byl Bohem již předtím, než byl začátek. Víte, že již tehdy jste byli v Něm. A je-li tomu tak, pak úplné božství bylo zjeveno tělesně v osobě Ježíše Krista. Když tedy Ježíš zemřel na kříži, zemřel jsem s Ním, neboť již tehdy jsem byl v Něm. ON byl plnost Slova zjeveného, věda, že my budeme zjeveni později.

Na Golgatě jsme byli s Ním, s Ním jsme byli pohřbeni a skrze vzkříšení jsme s Ním vstali. Jeho Duchem jsme byli vzati vzhůru k trůnu milosti a přesazeni s Ježíšem Kristem do nebeských míst.

Neboť jako přirozené životní semeno bylo oplodněno a neseno dále od otce k otci, tak život Kristův je v nás oplodněn. Tak upotřebil Bůh ducha Eliáše v pěti různých případech. Co je to? Je to předávání dále.

Tak jako přirozené charakterové vlastnosti člověka jsou předávány dále přirozeným zrozením, tak se to děje Duchem Božím v těch, kteří byli předurčení před ustanovením světa.

Když Slovo Boží ve Svě plnosti přišlo do lidského těla, nazvaného Ježíš Kristus, zaplatil Bůh v Něm za moje hříchy.

Jeho vzkříšením povstal jsem i já. Skrze Něho máme nyní moc a autoritu nad každým ďáblem. Ó, kéž byste jen mohli věřit tomu, co Bůh dal. Jestli jste tam s Ním nebyli posazeni, nemáte to. A jestli jste s Ním byli posazeni, avšak neuvěříte, ale máte strach, nikdy toho nebudete moci použít.

Ale jestliže tam budete posazeni, užijete toho, neboť jste byli určeni k tomu, abyste dělali to, co děláte. Bible říká, že farao měl splnit určitý úkol. Tak to bylo s Jidášem Iškariotským, synem zatracení.

Dejte pozor na velké pravdy, k nimž se nyní blížíme. Vidíme, že církev odmítla přijmout vládu Slova Božího. Přijali místo Něho Barnabáše. Můžete si to přečíst v Písmu v Mat. 27, 15-23. Co tím bylo způsobeno? Přemýšlejte o tom! Církevní svět se svým organizovaným světlem spravedlivých a svatých mužů, jak zato o sobě měli a také jimi v očích jiných lidí byli, ukřižoval Ježíše a řekl: „Nechceme, aby tento nad námi panoval.“

Ježíš byl plnost Božího Slova. V ev. Jana 1 je vyjádřeno. Oni však řekli: „Nechceme, aby Slovo Boží nad námi panovalo.“ Bylo to Slovo, avšak jejich oči byly zaslepeny a neviděly, kdo On byl. ON byl přímá odpověď ke každému prorocství, které mělo být o Něm naplněno. Tomu všichni věříme, neboť se díváme nazpět, jak se to stalo. Avšak jestliže dnešní svět, tento přítomný zlý věk

by býval v oné době, udělali by totéž, co dělají dnes, neboť je to totéž Slovo, jež bylo zjeveno pro tento věk. Oni to dělají. Nedovedou nic jiného. Jsou to děti neposlušnosti, jimž byly dány mocné podvody. Věří lži, čímž budou zavrženy.

Dejte pozor! Církevní svět nepřijal Ježíše – zjevené Slovo oné doby. Proč? Vykládali si to jinak. Mohli však vědět, že On byl Slovo, neboť všechno, co Bůh řekl, že bude konat, vykonal. Řekl jim: „Zkoumejte v Písmu pro tuto hodinu. Jestliže nesplňují kvalifikaci toho, co bylo o Mně řečeno, že mám dělat, pak Mi nevěřte.“

Odpověděli: „Věříme Mojžíšovi.“

Řekl: „Kdybyste byli uvěřili Mojžíšovi, byli byste uvěřili i Mně, neboť on mluvil o Mně.“

A stále ještě to neviděli. Bůh nebes zemřel na kříži a vyslovil stejná slova, která již řekl prorok a přesto to stále ještě neviděli. Nebyli Jeho druhu. Nebyli Slovem, byli však velice náboženští. Ale nebyli Slovem, jinak by byli poznali, co se stalo v oné hodině. Vidíte, jak obdivuhodně jsou Písma pro každý věk vzájemně spojena?

Když církevní svět nedovolil, aby Slovo Boží nad nimi panovalo, přijali vraha Barnabáše. Co se tím stalo? Satan, bůh tohoto zlého věku, byl povýšen na místo, které již dávno chtěl.

Nyní slyšte! Satan je v tomto zlém věku označován jako bůh tohoto světa. Není vyličen jako bůh věku Noéмова. Není označen jako bůh věku Mojžíšova, ani věku Eliášova, ale bůh tohoto zlého věku. Ó, neopomeňte to! On je bohem tohoto zlého věku, kterého budou vzývat miliony a miliardy lidí, aniž by o tom věděli.

Ale Písmo ho má dnes ráno odhalit. Podívejme se, abyste to poznali. Nechť to Písmo učiní jako ve shromážděních, kdy Duch svatý skrze dar rozeznání Slovem někoho vyvolá a řekne: „Nemáš právo žít s touto ženou.“ „Proč jsi utekl s ženou jiného muže?“ Co udělá Duch svatý? Odhaluje to, vydává všanc satana, který spoutal toho muže či ženu, která žije s manželem jiné ženy, odhaluje hříchy, které udělali. Co to způsobuje? Je odhalován.

Lékaři se pokoušejí zjistit nemoc pomocí přístrojů, které mají. Nedokáží to však. My to nedokážeme. Potom ale přichází Duch svatý a zjevuje, co on je a odhaluje ho. To dělá Slovo Boží. Je to Světlo, které svítí v temnotě. Jestliže se v pokoji ozývá nějaký tajemný zvuk, něco je v pohybu, a vy nevíte, co to je, rozsvítíte světlo a všechna stvoření tmy prchnou, světlo je zažene. „Vyšli od nás, neboť nebyli z nás“, praví Písmo. Nemohou žít ve Světle světa, neboť Bůh nebes seslal Svě Světlo v těchto posledních dnech, aby osvětlil cestu Svým dětem, aby nechodily v temnotě a neklopýtal, ale chodily v zářícím světle Ježíše Krista. ONje tentýž včera, dnes a tentýž až na věky. Amen.

Satan je bohem obzvláště tohoto zlého věku. Od prvopočátku to bylo jeho úsilí, být jako Bůh. Přečteme si o tom v Iz. 14, 12-14:

Jakž to, že jsi spadl z nebe, o lucifere v jitře vycházející? Poražen jsi až na zem, ještos zemdlíval národy.

Však jsi říkával v srdci svém: Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou a posadím se na hoře shromáždění k straně půlnocní.

Vstoupím nad výsosti oblaku, budu rovný Nejvyššímu.

To byla satanova snaha, aby byl uctíván jako Bůh. Pozdvihl se nad nebeské hvězdy, kázal jim a svedl třetinu z nich. Vidíte, o to usiluje. Nyní je připraven se svou pečlivě vyvolenou, jeho vlastním poznáním vyškolenou nevěstou; Všichni natřeni jeho svodem, ve velkých budovách, velkých denominacích, nabílení věděním a teologií, chytří, intelektuální a vzdělaní, aby svedli celý svět a byli jeho bohem. To on udělal! Všechno je shrnuto v antikristovi, který je již korunován na zástupce Boha svojí svět milující vědeckou nevěstou. Všichni nádherně oblečení, intelektuální, nábožensky školení. Ona je tak nábožná jako on, jeho vlastním výkladem Slova Božího, jak to provedl při Evě a jejím synovi Kainovi.

Vy řeknete: „Syn satanův?“ Ukažte mi místo z Písma, kde je Kain nazván synem Adamovým. Bible říká, že byl synem toho zlého, semene hada. Nuže, bratři, pokrývka byla snata. Pyramida byla otevřena, jak to bylo zjeveno.

Dejte pozor, jak on svoji myšlenku uskutečňuje. Již v nebi si myslel, že Bůh přebývá ve světské kráse. Hřích nezačal v zahradě Eden, ale v nebi, kde lucifer, syn jitra, se pozdvihl do krásy a chtěl mít krásnější panství než Michal. Myslel si, že Bůh bydlí v kráse.

Pozorujte! Kain nechtěl krvavou obětí. Přinesl krásné polní plody na svůj oltář. Velmi náboženský, učinil všechno jako Abel. Přinesl obětí, padl před Bohem, aby Ho uctíval. Poslušný v každém směru, avšak bez zjevení Slova. A Slovo bylo od prvopočátku v plánu Božím. Zjevením Bůh ukázal, co potvrdil a schválil jako správné. Ne náboženství, ne oltář, ne příslušnost ke kostelu, ne přinášení oběti, ne čestnost, ale zjevení Slova Božího. Bůh zjevil Abelovi, že jeho matka nesnědla jablko, jež jí dal had, nýbrž že měla pohlavní vztah se satanem v podobě zvířete; ne s plazem, ale nejchytřejším a nejlstivějším polním živočichem, člověku nejpodobnějším, jediným, jehož semeno se mohlo smísit s lidským.

Věda se to snaží odhalit. Nikdy to nenajdou, neboť každá kost jeho těla se změnila. Bible říká, že to tak je.

Dejte pozor, co on nyní dělá. Posadí se v chrámě Božím (do církve), a bude si počínat jako Bůh. Můžete si to přečíst v 2. Tes. 2 a ve Zj. 13. Oba proroci, Jan a Pavel mluvili o tom, co bude v poslední době. Můžete si to přečíst.

Bible mluví o době, v níž nyní žijeme, jako o dni člověka. Toto není den Boží. Bůh není Bohem této země. Bible říká, že jím není. ON je Bůh nebes. Toto není Boží den; toto je den volby. Buďte žijete pro dnešek a zemřete, nebo volíte Boha a žijete. A Bůh je Slovo. A Slovo je zjevené Slovo pro tuto hodinu a dobu.

Všimněte si, co Pavel v 1. Kor. 4, 3 říká: „Mně pak to za nejmenší jest, abych od vás souzen byl, aneb od lidského soudu ...“

Vidíte, toto je den člověka. Tážete se, proč ho tak označujeme. Je to den, v němž lidé působí svým poznáním a člověk je oslavován. Pohleďte na všechno to chvástání. Chtějí se dostat na měsíc, ale Bůh usiluje o to, aby dostal lidi do nebe. Ale vidíte, že na tento plán byly promrhány biliony dolarů. Až se tam dostanou, nic tam nenajdou. Co se s nimi děje? Mně se nejedná o měsíc; chtěl bych minout měsíc tak rychle, že bych ho sotva spatřil a stoupat výše. Chtěl bych minout Mléčnou dráhu a jít dále vzhůru. Jistě.

Dnešní svět se oddal poznání, jež pochází od satana. Člověk je oslavován ve svém dni, ne pro Slovo Boží, ale pro své vědění. Nechte to do sebe hluboko vniknout. A budete-li kázání poslouchat ještě jednou ze zvukového záznamu, pak se u tohoto bodu zastavte, chvíli přemýšlejte. Skutky člověka byly povýšeny nad Slovo Boží. Je to satanova moudrost, již dal Evě na počátku. Poslyšte, nepropásněte to! Moudrost satanova byla vyzdvižena na trůn a je v člověku oslavována více než potvrzené Slovo Boží pro tuto hodinu. Naše církve to dokazují svými semináři a vzdělávacími programy. Domnívají se, že se naučily více, než co o tom ví Slovo Boží. Doktor tak a tak, profesor XY, učitel YX, oni všichni povýšili vlastní poznání od satana nad pravdu potvrzeného zaslíbení Božího, jež mají jasně před očima. Ale lidé na to naletí.

Pokouší se vědeckými vymoženostmi otrávit důvěryhodností Slova Božího. Jen o tom přemýšlejte! Jeho lidská teologie vysvětluje lidem Slovo Boží a dělá je bezmocným, jak to bylo v onom denominačním věku, když Ježíš chodil na zemi. (Mar. 7, 9).

Ježíš řekl: „Čistě vy rušíte přikázání Boží, abyste ustanovení svá zachovali.“

To stejné dělají dnes. Slovo pro ně nemá sílu. Vidíte, lidé ho vyvyšují nade všechno, co se jmenuje Bůh. Nestojí v 2. Tes., že to budou dělat? Děje se to autoritou denominačních církví, jimž lidé věří víc než Bohu a Bůh je Slovo. Věřící denominačním ustanovením více než Slovu. Tím je povýšen nade všechno, co se nazývá Bůh. Je jen jeden Bůh – a to je Slovo. Tento se však vyvyšuje na všechno a posazuje se jako Bůh v církvi Boží, ukazuje, že je bohem, neboť lidé ho uctívají. Bůh je Slovo. Bůh tohoto věku se sám povýšil nad pravé, potvrzené Slovo Boží, nade všechno, co se nazývá Bůh. Sám se posazuje jako bůh s autoritou v chrámě Božím. Je za to oslavován.

ÓBože, dej, aby lidé tento podvod viděli. Lidé tohoto zlého věku mu věří s bázní a chválí ho za to. Vidíte nyní boha tohoto zlého věku a jeho služebníky?

Dejte pozor, jak to bude zjeveno! Říká, že udělá svět lepší svým poznáním, aby v něm mohli žít, ale bez toho nikdy neselhávajícího Slova Božího. Shromáždí všechno dohromady, denominace s jejich ustanoveními, intelektuály a vědce, atd., chce pro ně vytvořit lepší svět, tím ale ignoruje zaslíbení Boží, že lepší svět bude nastolen teprve v Tisíciletém království.

Podle mého názoru stvořil lepší svět k hřešení, než aby se v něm dalo žít. Jak to udělal? Legalizoval hřích; pití whisky a kouření. Církev odsouhlasila, že ženy s krátkými vlasy mohou být členkami církve. Nosí krátké kalhoty, malují se a přesto jsou příslušníky náboženských skupin, což je v protikladu ke Slovu Božímu. On ale říká, že je to v pořádku. Vidíte jeho poznání? Co to má společného s ženami? Přesně to stejně jako brání zakázaného ovoce. To je ono. Bůh říká, že se to dělat nesmí, ale on to dělá.

Ona mu věří a miluje ho za to. Boha nenávidí. Její vlastní počínání to dokazuje. Ačkoli vyznává, že Ho miluje, miluje satana. Oslavuje boha módy, boha tohoto světa, bohyně Hollywoodu. Miluje ho a nenávidí pravé Slovo Boží, jež jedině je pravý Bůh.

Církev (kostely) to prohlašují za zákonné a nevinné. Dovolují ženám dělat všechno. Avšak nemohou přijít do přítomnosti živého Boha, jedině, že by činily pokání.

Vidíte, on je bohem světské krásy. Chtěla vypadat krásně; on je bohem krásy od prvopočátku. Pokrokem ve vědě a materiálem, který měl k dispozici, docílil toho, že je udělal hezké pro tento věk módy; vytvořil krásu pro tento moderní zlý věk.

Dejte pozor! Set a jeho děti nešli na počátku po cestě vědy. Mohli bychom ještě trochu mluvit o vědě. Toto říkám a neomlouvám tím svoji nevědomost. Avšak nevzdělání jsou všichni, kdo popírají Slovo Boží. Je pozoruhodné, že Setovy děti nešly cestou vědeckého pokroku. Byli to pokorní pastýři, sedláci, atd. Ale Kainovy děti to dělaly. Byly inspirovány svým otcem, ďáblem.

Dejte pozor, jak semeno Boží procházelo každým časovým obdobím a dochází k vyvrcholení v těchto dnech.

Křesťané, praví křesťané se o vědecké vymoženosti příliš nestarají. Ale potomci Kainovi měli povahu svého otce, ďábla, plní světského poznání, krásy, vědy, atd. Děti Kainovy byly vědecké a učené. Vyznaly se ve hře na nástroje, jako dnes Elvis Presley. Stavěly města, ženy udělaly přitažlivými pro svůj chtíč, ďábel dává ženám líčidla, moderně zastřižené vlasy, módu krátkých kalhot a spoustu jiného. Je to kvůli jeho vlastní špinavé žádosti. Je to vysloveno jasně a nevím už, jak jinak bych to měl říci.

Satanovo evangelium je evangelium vědy a pokroku. Kázal je v Edenu; Ne Bůh – satan kázal vědu a pokrok. Je to satanovo evangelium. Vidíte, kam nás s tím zavedl v dnešní době! V Edenu to kázal Adamově nevěště. Naletěla na to.

Svedl ji, že zapochybovala o jednom Slovu Božím. Řekl asi toto: „To není vědecky dokázáno, že se v této svaté církvi umírá.“ Nebo: „Budeš vyškolená a vzdělaná a nebudeš už věřit něčemu tak nerozumnému, jako je smrt. Já se nestarám o to, zda to Boží Slovo říká, je to nerozumné.“

Podívejte se na něho dnes! Říká: „Bůh je dobrý Bůh. Jste v Jeho svaté církvi. Nemůžete zemřít!“

Ale Bůh to řekl a tím je to vyřízeno. Vidíte, co říká dnes! „Patříte-li k církvi a jste dobrými členy...“

„Nestříhat si vlasy, nenosit krátké kalhoty, nelíčit se, nechodit tancovat, to je nesmysl. Tu a tam vypít pivo nemůže škodit, pokud to nepřeháníte.“ Tím dali dětem svobodu, aby to samy zjistily. To je on, bůh tohoto zlého věku.

Jsem z toho nemocný, slyším-li: „Bůh je dobrý Bůh.“ Bůh je také spravedlivý Bůh. To není dědeček, s Nímž si mohou jeho vnuci pohrávat, jakoby neměli hřích. ON je Bohem spravedlnosti a svatosti. Dokázal to Svým prvním dětem v zahradě Eden. Překročte linii jednoho z Jeho Slova a jste mrtví. Totéž se děje dnes. Kázal již nevěště Adamově vědecky-pokrokové evangelium. Ona mu uvěřila. S týmiž argumenty byl úspěšný i u tak zvané nevěsty Kristovy.

„Ale nezemřete, Bůh je příliš dobrý, než aby to udělal. Dokud patříte k církvi a věříte...“ Dáblové také věří a třesou se, nejsou ale zachráněni. Nestačí říci: „Pokud věříš...“

Druhé nevěště druhého Adama řekl totéž, co řekl první. Například říká: „Božské uzdravování již neexistuje, to můžeme prokázat. Ještě žádný případ nebyl dokázán. A křest ve jméno Ježíše...“

nevíte, že jako církev máme autoritu?“ „To jsme stanovili již v Niceji, Římě, když tito tři nečistí duchové vyšli z úst draka, šelmy a falešného proroka.“

Říkají: „Věříme v Boží Trojici.“

Ó má dobroto, to je tak pohanské, jak jen může být! Nikdy před Boha s takovou věcí nepřicházejte a nepokoušejte se stát v Jeho přítomnosti.

Řekne se: „Na tom nezáleží, jestli je člověk pokřtěn na tituly ‚Otec, Syn a Duch svatý‘. Jaký je v tom rozdíl?“

Tak velký, že Pavel přikázal těm, kteří uvěřili v Efezu, aby byli ještě jednou pokřtěni ve jméno Ježíše Krista, dříve než na ně přijde Duch svatý. Toho apoštola to podnítilo, aby prohlásil: „I kdyby anděl z nebe přišel a kázal vám jiné evangelium, prokletý buď.“ Jistěže je v tom rozdíl. Ó ano!

„V těchto dnech již neexistuje křest Duchem svatým. To pominulo. To bylo určeno jen pro apoštoly.“

A proroci?

„To ani neznáme.“

Zázraky?

„To je nevědecké.“

Malachiáš 4, 5?

„Ach, to bylo pro jiný čas.“

Jan 14, 12?

„Ó, Ježíš to tak nemyslel!“

Lukáš 17, 3?

„Ach, to je jen pověst.“

Vidíte!

„To je vykládáno falešně. To nebylo v originálu.“

Jak strašlivé, když přece všemohoucí Bůh přichází do našeho středu a potvrzuje to. Jestliže říká, že Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky, potom to také potvrzuje. Nezáleží mi na tom, co o tom někdo říká; Bůh vykládá Své vlastní Slovo. Řekl, že to v posledních dnech bude dělat. „Bude světlo v čas večera.“ A stalo se světlo pro zjevení se Syna Božího.

Slunce, které vychází na východě, je sluncem, které zapadá na západě. Prorok řekl: „Bude den, ani světlý ani tmavý, zasmušilý, mračný den, zakrývající tvář slunce.“ Ale řekl: „V čas večera bude světlo.“ Totéž Slunce, On je Alfa a Omega. Bylo předpověděno, že Slunce, které vyšlo na východě, opět zazáří v poslední době, dříve než skončí den. Nevím, jak to vykládají, ale Bůh vykládá Své vlastní Slovo sám. Dokazuje: toto je večerní doba.

Je smutné, že nevěsta Kristova opět naletěla na rozumářské poznání seminářů a kazatelů, místo aby uvěřila čistému, potvrzenému Slovu Božímu.

Nuže, kazatelé, kdekoli se nacházíte, asi s tím nesouhlasíte, nechtěl bych vás také urazit. Mluvím nyní zde ke svému sboru. Chcete-li zůstat, tedy budu šťasten, když to uslyšíte. Tedy i vy dávejte pozor! Hovořím k nim o tom, co viděli a ukazují jim to. Bůh dokazuje, že je to správné. Toto je ta hodina. Nepotřebuje, aby to někdo vykládal. Vaše světské vědění s tím nemá nic společného. Můžete mít dokonce akademické vyznamenání. To ještě nic neznamená. Bůh vykládá Své Slovo sám. Zaslíbil to a tady to je.

Avšak poznáním seminářů a denominačních kazatelů bylo způsobeno, že celý svět se obdivuje šelmě, jejíž smrtelná rána byla přechodem od pohanství k papežství zahojena. Vidíte, kde to všechno vrcholilo? Věřící tomu, věří poznání, které jí on říká.

Nyní dejte pozor! Obě uvěřily satanově lži proti Slovu Božímu. Nevěsta Adamova uvěřila poznání satanovu proti Slovu Božímu a i nevěsta Kristova uvěřila satanovu poznání v tomto intelektuálním, zlém věku proti Slovu Božímu.

Eva tomu uvěřila tělesně a skrze ni bylo celé lidstvo vydáno všanc smrti. Dříve, než si Adam, přirozený člověk země, vzal svoji nevěstu k sobě, vydala celé lidstvo všanc smrti. Ať je to vědecké nebo ne, umíráme, neboť Bůh to tak řekl. Ať jste ve svatém Edenu, ve svaté církvi, nebo ve svaté denominaci, nebo cokoli to může být, zemřete v den, v němž Slovu Božímu neuvěříte jako pravdě.

To je den, v němž se oddělujete od Boha. Nejedná se o celou větu – o jedno slovo. Kdykoli jedno slovo přidáte nebo uberete, to je den, v němž umíráte.

Adamova nevěsta zapříčinila přirozenou smrt pro celé lidské pokolení. Nevěsta druhého Adama, snoubenka Kristova, uvrhla celý svět do denominační smrti, aby přijala znamení šelmy skrze vědecké intelektuální, velké denominace.

Řekne se: „Jsme baptisté, jsme presbyteriáni, jsme letničtí, atd. Máme své vlastní bohatství. Byli jsme uznáni státem. Jsme zastoupeni na celém světě a všechny ty věci. Ti nejváženější občané, starosta města, atd., chodí k nám. K nám chodí na mši prezident.“ Celý církevní svět byl uvržen do duchovní denominační smrti. Celá církev je mrtvá.

Řeknete: „Zahrnuješ velkou oblast.“

Ježíš řekl: „Jak to bylo ve dnech Noé, kdy osm duší bylo zachráněno, tak to bude, až Syn člověka přijde.“ Ve dnech Lotových byli ze Sodomy vyvedeni tři. Ale nezapomeňte! Jedna skupina již byla venku. S Abrahamem. Jak to bylo tehdy, tak to bude, až se Syn člověka zjeví. Dejte dobrý pozor na to, v jaké čase žijeme.

Způsobili, že celý svět přijal vědecké vedení satanových vyškolovacích programů pod jménem nějaké církve. Představuje vám boha tohoto světa. Měla – stejně jako Eva – k dispozici plné Slovo Boží. Mohla vzít Slovo Boží. Ale co s ním udělala? Místo, aby vyčkala křtu Duchem svatým, nechala se vědou přesvědčit, že Duch svatý byl jen pro učedníky. Namísto, aby zažila božské uzdravování, že dokonce i mrtví měli být nyní křišeni a dít se veliké zázraky, dovoluje, aby náboženští muži, kteří berou Slovo Boží, ovládnuti satanem říkali, že je to určeno pro jinou dobu. A ona tomu uvěřila, ačkoli Ježíš řekl: „Skutky, které jsem Já konal, budete i vy činit...“ „Jděte do celého světa a kaďte evangelium celému stvoření.“ Ještě jsme stvoření.

„Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.“ Ona však to všechno popírá. Popírá všechno nadpřirozené a zaměňuje to za svůj intelektuální výklad Bible. Ten takzvaný svatý otec, kněz, biskupové, arcibiskupové, presbyteri, dohlížitelé, atd. k tomu dali svůj vlastní výklad. Bůh je nechal sedět mrtvé. Hodiny pro ně odbily dvanáctou.

V těchto posledních dnech pozůstaly jen ještě letničtí církve, se spoustou muziky v rychlém rytmu, běhají nahoru a dolů, mluví v jazycích a jásají. Forma pobožnosti tu ještě je, moc Slova je však popírána. Řekněte jim, že musí být pokřtěni ve jméno Ježíše Krista, a vysmějí se vám do očí. Ale Bůh jde přesto dále a dokazuje Své Slovo.

Satan způsobil, že Eva vzala ze stromu poznání dobrého a zlého. Byl to smíšený strom. Podívejte se na den, v němž žijeme. Zatímco Kristus vyvolává Nevěstu, má církev, která si dělá nárok, že dělá dobré, ale dělá to zlé, protože popírá Slovo. Smíšený strom.

Ovšem, mají velké spolky, jsou dobročinní a Červený kříž to podporuje. Ale podívejte se! Stačí popřít jedno slovo, abyste zemřeli. Nezáleží na tom, jak intelektuální, jak dobré to může být.

Ježíš řekl: „Maličko kvasu celé těsto nakvašuje.“ Slovo Boží postavené na nesprávné místo zkazí celý obraz. Co by se stalo, kdyby má ruka byla tam, kde má být noha? Nebo mé ucho by bylo tam, kam patří ruka? Maličko kvasu kazí celé těsto.

Ptáte se: „Jak víš, co je správné?“ Bůh dokazuje, že je to správné. Potvrzuje to. Řekl to zde ve Slovu. Potom to dokazuje. Podle toho poznáme, zda je to správné nebo ne. Popřít jediné slovo stačí, aby člověk zemřel. Tentýž výsledek je v tomto zlém věku – duchovní smrt; tímž způsobem, jako přišla na lidstvo tělesná smrt.

Pozorujte, jak satan ve vědeckém Noémově světě způsobil, aby se spoléhali na svůj vlastní rozum. Bible říká v Přísloví: „Na rozum svůj se nespolehej.“

„Budiž Bůh pravdomluvný, ale každý člověk lhář.“ Avšak satan dosáhl svým poznáním, zahradou Eden počínaje, že se lidé spolehli na svůj rozum. A víte, že ženy zkrášlily svými vymoženostmi tak, že synové Boží padli do hříchu a ženili se s nimi. Tak byly ženy krásné a přitažlivé.

Vezměte jen dnešní průměrnou ženu a porovnejte ji s Pearl O'Brien, která v době mého mládí platila za nejkrásnější ženu světa. Dnes je však každá školačka dvojnásob tak krásná, jako ona tehdy. Proč je to tak? Krása žen je v poslední době tak nápadná. Mají ustřížené vlasy, oblékají si šaty jak pro děti, nosí krátké kalhoty, bikiny, atd. Líčí se, pudrují si tváře, a všechny ty věci, jež z nich

dělají něco, co nejsou. Avšak vědeckým poznáním byly s to, že toho dosáhly. Víte, že v USA se vydává třikrát tolik za kosmetiku než za potraviny?

Dejte pozor! Synové Boží viděli dcery lidské – ne dcery Boží – lidské dcery, že byly krásné. Synové Boží propadli klamu a brali si tyto ženy a ženili se s nimi. A byl to cizoložný věk jako ten dnešní. Jak to bylo v Sodomě, tak to bylo předpověděno pro dnešní dobu, že si dokonce vyměňují partnery a partnerky v manželství. Jakmile se jim jejich ženy přestanou líbit, nechají se rozvést, odejdou jinam a ožení se znovu. Ženy jsou tak hezké, že jsou téměř neodolatelné. Co je to? Dábel, satan, stále ještě se skrývá za krásou.

Dejte pozor! Dejte pozor! Ten hřích jim nikdy nebyl odpuštěn. Ten krásný, vědecký věk byl zlý, Bůh ho zničil a zahladil s povrchu země.

Ježíš řekl, že to tak znovu bude před příchodem Syna člověka. Řekl: „Jak to bylo ve dnech Noé, tak to bude při příchodu Syna člověka.“ Pozorujte to! Synové Boží se ženili s dcerami lidí. Bůh jim to nikdy neodpustil.

Stejně tak Balámovo učení způsobilo, že hezké, intelektuální, vědecké, moábské ženy s koketními pohledy, líčidly a pudry, jemnými parfémy, pobláznily syny Boží proti jejich vlastním ženám, které těžce pracovaly a nelíbily se. Byli svedeni a řekli: „Chceme se navzájem ženit a vdávat, neboť jsme přece týž lid.“ To byla lež. Byla to lež, již dábel dosáhl, že se synové Boží ženili s dcerami lidskými. Byla to lež satanova, zprostředkovaná Balámem, falešným prorokem, který vystoupil proti Mojžíšovi a prorokoval a sezval národy dohromady, když řekl: „Všichni věřme ve stejného Boha. Přinášíme tytéž oběti. Děláme všechno stejně.“ Tak podobné, že pokud by možné bylo, byli by i vyvolení svedeni. Lidé, odvráťte se od ní! S ní nemáte nic společného.

Dejte pozor! Bůh nedal význam Svého Slovo zlému Kainovu potomstvu. Jim nevyložil Své Slovo. Poznáním byl stvořen tak krásný, vědecký, hříšný svět, který musel zničit. Myslíte, že by Bůh udělal svět a Své dcery tak krásné, oblékal by je tak svůdně, aby jich Jeho synové byli žádostivi a cizoložili s nimi? Udělal by Bůh něco takového? Tyto nahé odhalené Laodicejky, které oslavují boha tohoto světa svou etikou, vzděláním, chytrostí a krásou. „Vyjděte z ní“, říká Bible, „a nemějte podílu na jejich hříších, abyste nepřijali z jejich ran.“ Bůh nechá padat z nebe kroupy – libru těžké – a bude je kamenovat, jak to řekl ve Slově, v Zákoně. Kdyby Bůh udělal takovou věc, že by zjevil Své Slovo lidem, jako tito, pak by potíral Své vlastní předsevzetí. Bůh nejedná bláhově. ON je pramen vši moudrosti. Vidíte tedy, odkud to všechno pochází? Přišlo to od satana, a ještě dnes to tak je. Církev tomu uvěřila.

Nuže, vidíte, ženy, snažím se o to nejlepší, abych vám ukázal Slovo Boží. Bible říká: „Jestliže si žena stříhá vlasy, zneuct'uje svou hlavu, jíž je její manžel.“ Hlava muže je Kristus. Zneuct'uje tudíž Boha a svého muže. Dokazuje, kdo je hlavou světového církevního systému. Ukazuje to, kdo je hlavou – satan v podobě nadčlověka vědy, superpoznání. Ví více, než všichni ostatní. Bez ohledu na to, co říká Slovo, má pro to vždycky vlastní výklad; výklad pro tento zlý věk.

Podívejme se na jeho plán na vytvoření superdenominační církve, Světové rady církví, superdenominaci, takže se celý svět bude kořit šelmě pod jménem spojeného křesťanství. Můžete si to přečíst ve Zjevení 13. Je to moderní babylonská věž.

Nevzpomínáte si, že Nimrod, ten pokrytec, stavěl velkou věž a všechna ostatní malá města mu musela platit daň? Babel a Babylon je totéž. Nyní je Řím Babylone, a celý svět je do Babylona přiváděn a to Světovou radou církví. Ta dosáhne, že se pod něj všichni skloní. Tím jste přijali znamení šelmy, aniž byste věděli, co jste udělali. Ale vyvolení Slovo uslyší a vyjdou.

V jakém protikladu však stojí denominace ke Slovu Božímu? ON nikdy žádnou neměl, nikdy žádnou nepoužil. Chtěl bych, aby mi některý historik ukázal, kde vyšel kdy prorok z nějaké církve. Ukažte mi, kdy Bůh požehnal nějakou církev poté, když se zorganizovala. Byla odložena stranou a zemřela s intelektuální moudrostí, přijatou jejími vůdci od dábla a odmítla Slovo Boží, které dorůstalo do plného věku Kristova. Nyní dochází ke konečnému rozhodnutí. Vy, děti Večerního světla, oddělte se od nevěřící Evy.

Satan, bůh tohoto zlého věku, dal svým poznáním lidem jíst ze smíšeného stromu dobrého a zlého. Satan svým poznáním dosáhl, že jedí ze stromu dobrého a zlého. Zaslubuje, že poznáním

dobrého a zlého postaví větší křesťanskou civilizaci. Avšak panna Slova, Nevěsta, malé stádo, se o jeho vědění nestará. Je od toho vzdálena.

Nyní bychom chtěli trochu hovořit o ní. Ona jako Nevěsta Slova očekává svého Pána a těší se na sejití s Ním, Ženichem Slova, v Tisícileté říši.

Poznání a civilizace s pravým křesťanstvím nemají nic společného. Civilizace je založena na vědění, poznání. To poznáváme. Táhne se to zpět až k tomu, co kázal v Edenu. Vědění způsobuje smrt. Je to správné? Co přineslo smrt v zahradě Eden? Poznání. Nemůže být od Boha, tudíž je jen od ďábla. Poznání, věda, vzdělání, jsou tou největší překážkou, kterou Bůh kdy měl. Je to od ďábla. O tom dostanu dopisy. To vím. Očekávám je.

Vidíte, kam nás zavedla kultura. Vidíte, co se stalo! Kde jsme? Spolehli jsme se na tyto věci poznáním vědy. Můžete říci: „Jak se to má s Bohem? Myslíš, že je nevědomý?“ Ne, nikdy! Až Bůh zemi převezme, bude mít na zemi Svoji vlastní civilizaci. Toto je satanův svět; nyní je bohem světského, vědeckého poznání. Ale Bůh bude mít Svoji vlastní civilizaci. Nebude taková, jako ta nyní. Myslete na to! To nebude taková civilizace, jakou máme dnes. Ne, nikdy! Bude podle Jeho Slova a Jeho rozhodnutí. Bůh tohoto přítomného, zlého věku bude potřen a jeho království s ním.

Tento moderní, poznání milující věk by nemohl mít žádného lepšího vůdce, než toho přítomného – satana, překrucovatele Slova Božího, jak s tím začal již v zahradě Eden. Náboženský člověk spoléhající na vlastní vědění, potřebuje nějakého boha, neboť je to člověk. Avšak Přísl. 3, 5 říká: „...na rozumnost svou se nespolehej.“

Když jsme přišli sem, našli jsme tu Indiány, kteří uctívali bohy, slunce, a mnohé jiné. Jako lidské bytosti potřebují Boha. I tento velký, intelektuální věk musí mít boha. Proto se bohem tohoto světa staly vědění, denominace, věda, forma pobožnosti, ale popírající moc.

Myslete na to! Jejich bůh z nich dělá to, čím chtějí být. Mají žádost těla, a to jim také dává. Chtějí si oblékat bikiny, ať je také nosí. Vidíte? Chtějí-li dělat to, či ono, nechte je to dělat. To přece nemůže škodit; chodí do kostela. Jejich matka byla metodistka, baptistka, letniční, presbyteriánka. Nechte je v klidu! To je bůh tohoto zlého věku; chytrý, moudrý, vědecký, ten nepotřebuje víru. Nemusíte nic dokazovat. Je to již potvrzeno jejich poznáním. Říkají: „Máme největší kostel ve městě. Náš pastor má akademické vyznamenání.“ K čemu je zapotřebí víry? Spoléhají se na poznání. Všichni mohou žít, jak chtějí, pokud přicházejí a vzdávají mu hold v denominacích a ustanoveních. Podívejte se tam! Tam je to velké černé oko. Božímu Slovu se smějí, říkají věci, které jsou v protikladu ke Slovu. Pokoušejí se vědou dokázat, že Slovo není pravdivé. Ó, v jakém věku žijeme! Vidíte boha tohoto věku?

Bůh čeká na to, až zloba moderních Amoritských bude dovršena. Buďte bez starosti! ON v tom čase bude mít připraveného Svého Mojžíše. Jednoho dne nastane odchod do zaslíbené země. Vystoupí někdo jako Mojžíš a zvolá: „Víra dětí bude navrácena k víře otců.“ Stane se to v těchto dnech. Vy řeknete: „Podívejte se přece, jaký děláme pokrok!“ Jistě, ale zloba Amoritských ještě není dovršena. Brzy dojde k tomu, že se sami zničí.

Vědění a civilizací bylo Slovo Boží překrouceno podle jejich vlastní chuti. Každá denominace dělá totéž. Satan káže evangelium poznání ve své církvi.

V Novém zákoně je řeč pouze o dvou druzích lidí: o dětech Božích a dětech ďáblových. Věděli jste to? Chcete si poznamenat to místo Písma? 1. Jan. 3, 10.

V Ef. 2, 2 jsou označovány stejně jako Eva, jako děti neposlušnosti, neposlušné Slova Božího. Děti poslušnosti a neposlušnosti nemají navzájem nic společného. Jak tedy může mít Nevěsta Kristova účast na denominaci, jsou-li ti jedni neposlušní a druzí poslušní? Jedni mají Slovo a druzí je mají překroucené. Jak může prostitutka souhlasit s čistou ženou a jít s ní. To není možné. Nemají vůbec nic společného. Vyjděte z jejich středu! Je to od ďábla; je to znamení šelmy. Tam nyní vcházejí všechny denominace. Je jedno, která to je. Bůh nebere nějakou denominaci, ale lid pro jméno Své. Denominace by tyto pravdy nepřijala. Jen jednotlivci mohou poznat Boha, uvažovat o Jeho Slovu a věřit Mu. Nepatří k žádné organizaci, ale žijí pro Boha; ne pro organizaci nebo intelektuální moudrost, kterou učil biskup. To souhlasí.

Děti poslušnosti nemají nic společného s dětmi neposlušnosti. Ty jedny chodí po cestě světla, ostatní v noci temnoty. Je to zlý věk temnoty – noční kluby, tanec – ale jsou členy nějaké církve. Je to v souladu s jejich bohem. Žádné odsouzení nad tím nepociťují. Nic jim v tom nebrání. Jedna žena řekla: „Mě to neodsuzuje, jestliže si stříhám vlas. Pro to mě svědomí netíží.“ Ona již svědomí nemá, jako had nemá boky. Jistěže ne. Již neví, co je svědomí. Znamení viny je již tak zlé, že je již nepozoruje. To je pravda.

Slovo Boží míjejí a říkají: „To jsou staré náhledy. Tam nechodíte! Je to jen taková hlučná skupina.“ Vědí o Bohu tak málo, jako Hotentot z Afriky o egyptské noci. To je pravda. „Mají formu pobožnosti, avšak moc její zapírají.“ Od takových se odvracejte, neboť to jsou oni, kteří obcházejí dům od domu a zaslepují lehkomyšlné ženy.

„Ó, ty bikiny vám tak sluší.“ Děláte všechno možné. Říká se: „Jedna cigareta neškodí. Patřím přece k církvi a naše denominace je právě tak vážná jako ostatní.“

Nevěřte tomu starému namalovanému lháři, který vás obelhává. Je to pravda. Jednají v souladu se svým bohem. On se domnívá, že něco takového je obdivuhodné. Za to ho milují. S vámi se budou hádat a vystoupí proti vám. Nuže, jistě, satan vystoupil proti Ježíši Kristu, Slovu a pokusil se říci: „Stojí psáno!“ A On, potvrzené Slovo Boží tu stál a odvětil: „Odstup ode Mne, satane!“ Udělejte to stejné a vykročte!

Jako mi někdo řekl: „Jestliže věříš, že křest Duchem svatým je správný a ty věříš, že jej máš, tedy mě raň slepotou!“ To byl kazatel. Řekl: „Raň mě slepotou!“ Pavel také jednoho muže ranil slepotou.

Odpověděl jsem: „Kazateli, jak tě mohu ranit slepotou, když už slepý jsi. Jak bych tě mohl zabít, když jsi již mrtvý?“

Namítal: „Můj zrak je bezvadný.“

Odpověděl jsem: „Jen pokud se týče fyzické části, ale duchovně jsi slepý.“

Je nemožné vykládat biblické věci. Říkáme jen, co říká Bible a mlčíme tam, kde ona mlčí.

Hleďte, v čase Elizeově byla syrská armáda v Dothan. Přišel k němu služebník a řekl: „Otče můj, otče můj, Syrští nás obklíčili.“ Elizeus odpověděl: „Mnohem více jich je s námi než s nimi.“ Řekl: „Nevidím nikoho.“ Prorok odpověděl: „Ó Bože, otevři mu oči!“ Vidíte, byl slepý. Potom ale pohleděl k horám a viděl tam ohnivé vozy a koně. Bible říká, že ranil Syrské slepotou, takže ho nepoznali. Šel s nimi a řekl: „Koho hledáte?“ Odpověděli: „Hledáme Elizea.“ Řekl: „Pojďte, dovedu vás k němu.“ Elizeus je vedl k Elizeovi. Byli slepí.

Odpověděl jsem: „Víš, co ti musím říci? Totéž, co řekl můj Pán tvému otci: „Odstup ode mne!““

Vidíte, děti poslušnosti a neposlušnosti nemají nic společného. Neposlušní slouží svému bohu. „Ó“, říkají: „Věříme Bibli.“ Ano, ale je to smíšený strom. Přidávají k tomu světské poznání. Je to satanův smíšený strom.

Ona vzala ze stromu satanova, ze stromu poznání dobrého i zlého. Řekne se: „Ó, věříme Slovu.“ Proč ale ne všemu? I Eva věřila Slovu, dovolila však, aby jí ho satan trochu překroutil. Tak je to. „Kdokoli ubere jedno slovo nebo přidá...“ On je stále ještě tentýž včera, dnes a na věky.

Vidíte, tento zlý věk temna – patří k církvi. Milují svého boha, protože jim všechno dovoluje. Nepociťují žádné odsouzení. Nic jim nebrání, pokud náleží k církvi. Balám učil církev to stejné: „Chceme se spojit, přece jsme všichni stejní.“ Byl to ten poslední trik. Bůh jim nikdy neodpustil, že takové lži uvěřili.

Myslete na to! Třikrát je řeč v Bibli o neodpustitelném hříchu pro toho, kdo by přidával ke Slovu Božím vlastní výklad potom, když bylo potvrzeno jako pravda. V zahradě Eden způsobilo přidané slovo smrt. Když Balám přidal slovo: „Všichni jsme stejní“, – Bůh to nikdy Izraeli neodpustil. Všichni zahynuli na poušti, kromě tří, které Bůh dostal ven. Ježíš řekl: „Oni všichni zemřeli.“ To znamená: na věky odloučení. Jsou mrtví, bez odpuštění. Je to neodpustitelný hřích. Ó, děti Večerního světla, utecte tomu!

Vidíte nyní, kdo je vůdcem tohoto moderního, náboženského, zlého věku? Je to ďábel, který nabízí strom poznání dobrého a zlého, když oddává svoji krásnou církev-nevěstu ekumenickému koncilu; krásnou vědeckou církev, se všemi vyznamenáními, jaká jen existují, s baptisty,

presbyteriány, letničnými a všemi ostatními, aby je s veškerou parádou a jejich velkými kostely vedl na ekumenický koncil. „Jsme jedno.“ To jim nebude nikdy odpuštěno.

Nosit označení denominace znamená přijmout znamení šelmy. Již jsme to probrali. Utíkejte od toho, děti, utíkejte. Vidíte, velká, krásná církev k ekumenické svatbě, která nese její znamení; krátké kalhoty, ovšem, světsky oblečená, svůdná, namalovaná, vpravdě dobří ďábloví učedníci, aby oženili syny Boží s nevěstou pravdě odporující. Tak to je.

Říká: „Co s tím má společného stříhání vlasů?“ Dovolte, abych se zde na okamžik zastavil. Cítím, že to někdo neschvaluje. Mohlo by to být někde mezi těmi, kdo poslouchají přenosem. Vlasy jsou pro ženu slibem zasvěcení. Pro Samsona to byl slib oddání se Pánu. A jestliže si stříhá vlasy žena, popírá absolutně slib zasvěcení, že je Nevěstou Kristovou. Tou jedinou věcí kazí celý obraz. Nazarejský je někdo, kdo je určen pro zvláštní účel, že ano? Samson byl ve svém čase zasvěcen určitému účelu. Proto měl dlouhé vlasy.

Žena, která je dítětem Božím, si nechá vlasy růst, aby ukázala, že je oddána každému Slovu Božímu. Jestliže si je stříhá, je mi jedno, jestli tančí, zpívá, mluví v jazycích nebo cokoli dělá; je mrtvá. Je to „Tak praví Pán“ ve Slově Božím v 1. Kor. 11. Ona popřela svůj nazarejský slib a vydala se všanc tomuto modernímu věku. Styďte se, ženy, jestli to děláte. Skutečné lovkyně synů Božích, jak to říká Ježíš o době Noémově: „Tak to bude ve dnech, až Syn člověka opět přijde.“ Její bůh se domnívá, že je to velkolepé, krásné a vědecké.

Vědění, hollywoodská móda se vším, co k tomu patří, pochází z jeho vlastní dílny. Jeho církev ho proto miluje. Řekne se: „Dávám ti na vědomí, že jsem metodistka, že jsem presbyterián. Náš pastor je příliš chytrý, aby říkal něco takového, jako tohle.“ Pak není dost chytrý, aby říkal věci, které řekl Bůh. Církev to oslavuje, miluje to. Je to to, co chtěla. Avšak Kristova Nevěsta se s takovými věcmi nespolečí. Nebude se chovat jako moderní Jezábel. Je v ní jiná povaha. Jak byste mohli být někým jiným. Kdo by mohl přidat ke své postavě jeden loket? Je-li vám určeno být velcí pět stop, pak to nebude šest stop. Žádný vytahovací přístroj neexistuje.

Nyní dávejte pozor, vy mladiství! Jestli jste přišli na svět jako muž, potom jednejte jako muž. Proč vám visí do čela naondulované vlasy? Abyste měli sex-appeal? Vy převrácené pokolení, plemeno hadí, co se s vámi stalo? Můj Bůh bude soudit tento národ jednoho dne ohněm. Potopí jej do oceánu. Hodina jeho soudu je blížká. Celý svět padne.

Náboženská zkaženost, lidská zkaženost. Muži a ženy již neví, jakého jsou pohlaví. Ženy nosí mužské kalhoty, krátké kalhoty, šaty, na nichž je znát každý pohyb a forma jejich těla a nazývají se křesťankami. Není žádnou dámou, natož křesťankou. Je to pouliční děvka, inspirovaná satanem, aby posílal syny Boží do pekla, aby se naplnilo Slovo Ježíše Krista. Neměl jsem v úmyslu to říkat, On to však přesto řekl. Vidíte, odkud ten náboženský duch – smíšený strom pochází?

Můžete říci: „Co je na těch dlouhých kalhotách převráceného?“ Bible říká, že je to ohavnost před Bohem, jestliže žena nosí mužský oděv. Je to „Tak praví Bible“. Žena, která si stříhá vlasy, zneuctuje svou hlavu. Je to hříšné, když se modlí žena s krátkými vlasy. Podle Bible se tak nesmí veřejně modlit.

Namítnete: „Nasadím si klobouk.“ Vy pokrytci. Učíte ženy takové věci, zatímco Bible říká, že jí byly dány dlouhé vlasy za pokrývku. Ne člověkem zhotovený klobouk. Přijímejte to, co říká Bible. Nejsem za to odpovědný. Nesu odpovědnost jen za to, abych vám řekl pravdu. Neponižujte se, jak to říká Bible a neužívejte Slovo Boží k tomu, abyste sváděli a vyhovovali přání těchto žen.

Již školáci s sebou nosí tranzistorová rádia, aby poslouchaly zpěváky pop-musik.

Nedávno natírali můj dům a také při tom neustále poslouchali hudbu. Byl jsem z toho nervózní. Šel jsem tam a řekl jim: „Buďte uděláte tuto práci bez této muziky nebo jděte domů. Toto místo je Bohu posvěcené. Nechceme tuto nesmyslnou hudbu poslouchat. Vypněte to nebo se odtud klidte!“

Ovšem, že jsou nábožní, chodí do kostela, postávají v předsíních a poslouchají tam tuto hudbu.

Nejen antikrista, ale i Kristovu Nevěstu Slova vidíme dospívat do vyvrcholení. Tehdy to začalo a nyní to přichází ke konci. Ekumenická rada dosadí nějakého duchovního jako hlavu. Ta malá Církev, Kristova Nevěsta Slova, rovněž těmi věky prošla a dochází nyní vyvrcholení. Bude sjednocena s Ženicem. Jak Církev, tak i vše ostatní se musí spojit. Pšenice, i všechno ostatní

přichází zpět k počátečnímu původu, jako Kain a Abel. Nevěsta Slova dosahuje vrcholného bodu ve Slově Božím, které je zjevováno v tomto zlém věku, v němž žijeme. Vidíte, kam to všechno vede.

Satan brzy vezme svoji rozumářskou nevěstu a povýší antikrista, hierarchii, a posadí ho na trůn, a celý svět se mu bude divit. Potom ale přijde Kristus. Dva současně nemohou existovat. Jeho říše mu bude vzata. Bude zničen a Kristus, Slovo Boží zůstane.

Žena je částí muže. Nejsou dva, nýbrž jeden. A Nevěsta, Církev Slova, – ti odevšad vyvolaní pro jméno Jeho, budou sjednoceni v Těle Ježíše Krista. Antikristovi bude říše vzata a zničena. Kristus nastoupí na trůn – trůn Svěho otce Davida – a bude vládnout tisíc let na zemi. představí Bohu Církev bez poskvrny a vrásky.

Nyní bych chtěl představit Nevěstu Kristovu. Dejte pozor; dlouhé vlasy – zasvěcená Slovu. Představili jsme antikrista, náboženské systémy, vědu, atd. Nyní chceme mluvit o té malé, pokorné Nevěště Kristově, prostě věřící každému Slovu, ať se nachází kdekoli. Jsou to jednotlivci. Doufám a důvěřuji, že mnozí z nich jsou zde přítomni a poslouchají. Doufám, že já sám a každý z vás je částí Nevěsty; všichni, kteří k tomu byli určeni, k tomu budou patřit. Je to v jejich povaze.

Slovo může uznat jen Slovo. Nemůže uznat žádnou denominaci a překrucování. Vědí to lépe. Jde o každé Slovo. Nic jiného neuznají. Pšenice nemůže být nic jiného, než pšenicí. Začala jako pšenice a bude zase pšenicí. Plevel nemůže být nikdy pšenicí, i když přijímá stejný déšť a stejné pomazání. Avšak nikdy se nestane pšenicí. Jako jsem nedávno hovořil o různých větvích na jednom stromě.

Dlouhé vlasy u ženy jsou jejím slibem zasvěcení. Je oddána Bohu. Je zahalena do nádherného roucha Jeho zaslíbeného Slova pro věk, v němž žije. ON sám se jí potvrzuje v ep. k Žid. 13, 8: „Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky.“ Neboť ona je částí Ženichova Slova, věrná v každém bodě.

Má-li vdaná žena poměr s jiným mužem a vrátí se opět ke svému muži, měl by ji vyhodit. Je to pravda? Musí mu být věrná, neboť složila slib. A Nevěsta Kristova je zasvěcena Kristu a On je Slovo. Ani mrknutím oka nepohlédne jinam. Žena by neměla ani mrknout na jiného muže. Nikdy by mu neměla projevit ani známku citového pohnutí, neboť je absolutní nevěstou jednoho ženicha.

Nechtěli bychom smíšené stromy, vaše denominace. Buďte věrni Kristu, Slovu. ON to potvrdí jako pravdu.

Ó ne, žádný náznak citového vzplanutí nebo lásky k němu, nestavět se s ním na stejnou úroveň nebo podobně, nenechat se jím objímat nebo se vydat pod jeho ochranu, věnovat mu sluch, aby s vámi o takových věcech mluvil – vy slyšíte jen jeden hlas. Ježíš řekl: „Mé ovce slyší Můj hlas a cizího následovat nebudou.“ Co je Jeho hlas? Hlasem nějakého člověka je slovo; to je ono. JEHO hlas je Bible. Ne slovo, které k němu tu přidá a tam ubere, nýbrž to zůstávání v Jeho Slovu je následování Jeho hlasu. Cizího – denominaci následovat nebudou.

Ona je částí Ženicha, věrná v každém směru, čeká na svatbu. Nikoli sjednocení s ekumenickou radou, ale setkání s Ním v oblacích, vzhůru ke svatební hostině. Bylo jí dáno zjevení tajemství sedmi pečetí v Bibli. Vidí bláznovství podvodníka, tak blízké pravdě, že by téměř svedlo vyvolené. Ona to však vidí.

Vidíte působení obou protichůdných duchů v tomto zlém věku? Můžete to vidět? Oba ti velmi nábožní duchové, Kain i Abel, dospívají k vyvrcholení, jak tomu bylo na počátku. Jeden oslavuje krásu a vědění, školení, vědu a etiku, ten druhý vírou zjevení Slova Božího. Oba jsou dnes ráno mezi námi v této budově. To souhlasí.

Opravdový, pravý křesťan má zjevení a víru a nenárokují si vědění. Ptají se jich: „Máš akademický titul?“ Oni si ho nežadají. „Věřím Jeho Slovu.“ Jiné nároky nemají. Nejsou členy žádné organizace, žádné strany nebo sekty, náleží pouze Kristu. Jsou Jeho Církví-Nevěstou, ne kostelní církví – to je děvka. Bible mluví o smilnici a jejích dcerách. Všechny jsou stejné. Taková žena je svému manželovi nevěrná. Činí si nárok, že Kristus je jejím manželem, patří ale k denominaci. Takový nesmysl! Patříte Kristu, – žijte v poslušnosti, jako věrná žena, jako Nevěsta, věřící a poslušná Slova Božího, v lásce očekávající na to, že zaslíbení věku bude potvrzeno. Po tom vyhlíží. Je částí Slova. Stará se o to, aby Slovo bylo v jejím životě zjeveno. Bratři, nemůžete to vidět?

Doufám, že to neodejde nad vašimi hlavami. Tělo, spojené Slovem, na to čeká. Život, jenž je Duch, potvrdí, že je živé. Ona na to čeká. To v ní žádný jiný život nezpůsobí. Jinak nemůže být k životu přivedena. Již to cítí, ví, že se to stane, – a stane se to. Probudila se. Bůh řekl: „Nechť se tak stane!“ A ona se zrodila jako na počátku.

Děti neposlušnosti – neposlušnost znamená vzpouru. Podíval jsem se do slovníku, abych si byl jist. Vzpouora proti čemu? Proti zjevenému Slovu Božímu. Kain se vzepřel proti Ábelovu zjevení, jež bylo Bohem potvrzeno jako správné a svého bratra zabil. Farizeové – pečlivě vybraní muži – se svým vlastním denominačním poznáním Slova Božího postavili na odpor potvrzenému Božímu Slovu, jež bylo zjeveno v onom čase. Vzepřeli se Ježíši Kristu a zabilí Ho. To jsou děti neposlušnosti, odporují Slovu Božímu. Vidíte, kam došli? „Dny zázraků jsou již za námi! Ježíš Kristus již není tentýž. Křest Ducha svatého již neexistuje. To všechno je nesmysl.“

Vidíte tu vzpouru? Musíte vzít celé Tělo, celé Slovo, ne jen oči a uši.

Duch svatý vás vyzývá: „Oddělte se! Vyjděte ven, vy můj lide! Nepodílejte se na jejich denominačních dogmatech!“ Oni se posmívají a opovrhují lidem Božím v této době. „Nemylte se, Bohu se nikdo vysmívat nebude, nebo cožkoli by člověk rozsíval, to bude i sklízet.“ (Gal. 6, 7). Jestliže se posmívají, dělají si žerty z těchto věcí a říkají všechno možné, neujdou. Vráti se to na ně, jako se vrací chléb po vodě.

Je to ďáblova nevěsta zahalená do náboženství, milující hřích, poznání pro tento zlý přítomný věk, aby vás svedla. Celé denominace jsou v této moderní civilizaci jako banda svůdných duchů, kteří si postavili za cíl dosáhnout lepšího a většího světa, v němž byste mohli žít. Byly postaveny krásné kostely, vzdělávací ústavy, školy, nemocnice, knihovny – všechno jen přechodná pomoc pro člověka bez Božího Slova. To udělali. Dokázali, že to mohou udělat. Lidé na to naletěli. Jsou lépe oblečení, lépe živení. Raději bych stál ve frontě na chléb a byl s Bohem v pořádku, než abych třikrát denně jedl pečená kuřata a patřil k jedné z těch děvek.

Myslete na to! Je blízko hodina, kdy přijde znamení šelmy. Buď to budete vevnitř nebo venku. A přijde to jako zloděj v noci a budete tím zaskočení. Pak již pro vás nebude východisko. Potom jste to přijali.

„Potom jsem viděl jiného anděla sestupujícího z nebe, majícího moc velikou a země byla osvícena od slávy jeho ... Zvolal mocným hlasem, který otfásl zemi: Vyjděte ven z Babylona, neboť padl. Nemějte účast na jeho ranách, lide můj. Vyjděte z něho! Vyjděte!“ (Zj. 18).

Nečetli jsme to před nedávnem ze Slova? Anděl je posel, který sestoupil. Dejte pozor, co říká Duch svatý: „Vyjděte z něho, lide můj, a nemějte podíl na jeho hříších.“

Postavila všechno možné – velké kostely, vzdělávací ústavy, školy, aby vyškolila lidstvo do lepší civilizace. Tím byli všichni vrženi do jámy smrti, – svým poznáním vzdálení od Boha a Jeho Slova.

Nevidíte ten zosnovaný plán? Vidíš to, Církví a vy, kteří mě posloucháte přenosem ve vlastních církvích? Tedy řekněte Amen. Ať ostatní poznají, jaké stanovisko jste zaujali. To všechno učinili. Je to bůh tohoto světa. Postavili university, knihovny. To vše je pro lidstvo jen přechodná pomoc. Dost na to, aby byli svedeni a odvedeni od Slova Božího.

Kam byli přivedeni? Celý církevní svět byl stržen do smrti, neboť Bůh řekl, že smilnici a její děti spálí věčným ohněm. „Vyjděte z něho ven, lide můj! Utecte těm věcem, jak nejrychleji můžete, abyste v nich nebyli přistiženi.“ Dělá všechno svým vědeckým poznáním, bez Slova Božího.

Bůh nám nikdy nepřikázal stavět školy nebo nemocnice. Ony jsou dobré. Nikdy nám nenařídil stavět knihovny. Ne, jistě ne. Řekl: „Kažte evangelium!“ Evangelium dokazuje a zjevuje moc Ducha svatého. Pavel řekl: „Evangelium nepřišlo jen ve slovech, nýbrž v moci a dokázání Ducha svatého.“ Pavel nepřišel s velkými slovy lidské moudrosti, ne jako doktor XY, ale vystoupil, aby dokázal moc Ducha svatého, aby naše víra nebyla založena na lidském poznání, moudrosti tohoto světa, ale na síle zmrtevýchvstání Ježíše Krista.

ONžije a je tentýž včera, dnes i na věky. Bůh nám pomoz, abychom věřili totéž! Bůh potvrzuje to stejné, jak to dělal.

Odvrací vás školami, knihovnami, literaturou, nemocnicemi, atd. do pravého zjevení a víry ve Slovo Boží, které je dnes zjevováno a potvrzováno. Vidíte? Zdržuje vás od toho. I dnes to vykládá

jako při faraonovi. Vzdaluje vás od významu potvrzeného Slova, které bylo zjeveno a dokázáno pro zaslíbení tohoto věku Večerního světla. Dělá to skrze poznání a školy lépe vyškolenými lidmi, etikou, atd., takže to nevidíte. Něco takového, abyste neprohlédli a nepoznali, že je to Ježíš Kristus. Jak byste mohli poznat, že je to Ježíš Kristus? ON je Slovo. ON je Slovo pro tento věk. Bylo to určeno pro tento věk a děje se to tu nyní. Vidíte? Přisoudí jim špinavá jména, jaká jen zná. Nazývá je „svatými koloběžkami“ a čím vším ještě. Ježíše nazval „Belzebubem“, oč více to budou dělat jeho učedníkům.

Snaží se dosáhnou toho, abyste neviděli skutečný význam Slova. Vykládá je a říká: „Znamená to to nebo ono.“ Bůh ale říká: „Zaslíbil jsem vám skrze proroka Malachiáše, co se stane v posledních dnech.“ K tomu není zapotřebí žádného výkladu. ON to udělal. Řekl: „Jak to bylo ve dnech Lotových, ve dnech Sodomy, tak to bude v čase, až se zjeví Syn člověka.“

Existují všechny možné napodobeniny, ale my máme také i to pravé. Řekl: „Vystoupí antikrist, mnoho falešných Kristů, a kdyby možné bylo, svedli by i vyvolené. My je však necháme. Jejich nerozum bude zjeven. Test Slova všechno dokáže.“

Přijdete-li ke Slovu, pak uvidíte, co bylo. Nemůžete potom říkat: „Nevěřím, že to tak je se semenem hada, nevěřím tomu nebo onomu.“ Pak vám to ještě nebylo zjeveno.

Vidíte, zabraňuje, abyste neviděli skutečný význam Slova pro tento čas, v němž svítí Večerní světlo. Co to znamená? Čas odchodu je tu. Pán přijde, aby je vzal domů, tak jistě, jako že existuje svět.

Nyní bych vám chtěl položit otázku. Viděli jste boha tohoto světa v jeho konání? Věříte tomu? Vidíte, jak to je! Církev, intelektuální, vědecká, celý svět patří k denominacím. Jestliže řeknete: „Jsem křesťan“, řeknou ihned: „K jaké denominaci patříš?“ Tedy, kdybych já byl členem nějaké denominace, pochybuji, že bych byl křesťanem. Je to velké slovo, ale pravdivé. Již jsem řekl, že poznání, učenost a pravé křesťanství nemají navzájem nic společného. Jedno je od ďábla, to druhé od Boha. Od všeho, co popírá Slovo Boží se vzdalte!

Bible volá křesťany v těchto posledních dnech ze všeho ven, pryč od stromu poznání dobrého a zlého. Jistě, ona má také něco dobrého. Může někdo něco namítat proti nemocnicím, proti knihovnám, proti vzdělání? Ne, ani v nejmenším. Avšak to všechno poskytují bez Slova. Proto je to tak oklamávající. Dávají k dispozici kostely k bohoslužbě, ale Bůh sedí na trůnu, jak to předpověděla Bible.

Nuže, ke které z těchto dvou patříte? Vždycky na zemi existovaly dvě různé věci. Tak to bude, až přijde Ježíš a jedna z nich bude zničena. Jednomu z těchto dvou těl patříte. K jednomu jste přistoupili, do druhého jste se zrodili. Jste v něm a máte na něm účast, protože jsem se do něho zrodili. Jste jeho částí. Mohli byste zapřít svoji paži? Právě tak nemohu zapřít Slovo Boží, jsem-li částí Boha. Já, William Branham, sestávám z různých údů a každý je částí mne. Můj duch, má duše, můj život, všechno musí odpovídat Slovu Božím. Jsou-li mé ideje vůči němu v protikladu, pak Duch Boží ve mně nepřebývá. To souhlasí. Nemohu popřít jediné Slovo.

Vy patříte k jednomu z těchto těl. Jinak to nemůže být. Buď to je to Tělo Boží skrze Slovo nebo tělo satanovo skrze kostel – církev. Lidé na celém světě musí náležet k církvi nebo uctívat nějakého boha. Buď to oslavují boha vědění a to, co poznáním slyšeli, nebo se spolehnou vírou na Boží Slovo, očekávajíce na to, že On to potvrdí jakožto pravdu. To je pravá Církev Boží. (Bratr Branham zpívá.)

Ó, občané Spojených států a kamkoli přijde toto poselství, utecte všemu vědění a učenosti tohoto věku, v němž žijeme, tak rychle, jak můžete. Utecte ke Slovu Božím.

Vy i já víme, že to nemůžeme dokázat, Bůh sám to potvrdí. Nikdo nemá právo vykládat, ani já, ani nikdo jiný. Bůh sám dává Svůj vlastní výklad. Dal zaslíbení. Řekl, že způsobí v těchto posledních dnech i to, že bůh tohoto zlého věku zaslepí intelektuálním vědění, smíšeným ze stromu dobrého i zlého, lidem oči. On to lidem stále ještě předkládá. Nyní dochází ve všech denominacích k vyvrcholení toho, co začalo ve věkách temna a před nimi, v tomto satanově supermuži, o němž je řečeno, že se povýší nad hvězdy (syny Boží). Budou ho poslouchat a on se posadí jako bůh v chrámu Božím. Synové Boží na to naletí.

„Proč říkáš ‚Synové Boží‘?‘ Nuže, to je psáno o synech Božích. Muž, ať je kýmkoli, byl stvořen k obrazu Božímu, k Jeho cti. Žena je vedlejší produkt z muže, určená pro muže. Stojí psáno: „Že vidoucí synové Boží dcery lidské, any krásné jsou, brali sobě ženy ze všech, kterých oblibovali.“ (1. Moj. 6, 2). Jak to bylo ve dnech Noé, tak to bude, až se Syn člověka zjeví.

Nyní pohleďte, v jaké stavu se církev nachází. Poznáte to na chování žen. Jsou pro církev znamením. Povšimněte si, co v tomto zlém, cizoložném věku dělají.

Ale podívejme se, nebylo nižšího, špatnějšího, horšího, cizoložnějšího města, než byl Nazaret a právě z něho Bůh vyvolil pannu. Říkalo se: „Může z Nazaréta co dobrého být?“

A právě v tomto zlém věku, v němž bůh tohoto světa zaslepil lidem oči dogmaty a denominacemi, v tomto věku Bůh vyvoluje lid pro jméno Své.

(Bratr Branham zpívá.)

Stárnu, mých dnů ubývá, zrak se kalí, plamen mého života hasne. Nebojím se tmy, neboť chci říci s Pavlem: „Poznal jsem Ho v moci Jeho zmrtvýchvstání.“ Kamkoli by mě snad i pochovali, kdybych byl vhozen do moře, nebo spálen v peci, sežrán lvy, On mě zavolá jménem, a já Mu odpovím. Amen.

Je zde někdo pod zvukem tohoto poselství nebo jinde v zemi, ať v církvích, skupinách nebo halách, kdekoli se nacházíte, ó, kéž bych vás mohl jako kazatel evangelia přesvědčit. Prosím vás ve jménu Ježíše Krista, prchněte zlosti tohoto zlého věku. Ó, já vím, že řeknete: „Je to tak dobré a krásné!“ Říkám vám, je to smíšený strom. Nemůžete mísit poznání se Slovem Božím. Slovo musí být pochopeno vírou, ne věděním. Nerozumíte mu, ale přijímáte ho a řeknete: „To je správné“ a tak žijete ve víře. To je vše, co On od vás žádá. Je-li zde ve shromáždění přítomen někdo z naší skupiny nebo mezi těmi, kteří poslouchají přenosem, jestliže Ho někde někdo ještě nepoznal, tedy nyní přijďte.

Ó ženy, dnes ráno jsem vás káral, ne já, nýbrž Slovo, které jsem přinesl. Ať jde o krátké vlasy nebo nošení krátkých šatů, v nichž jste tak svůdně oblečeny, nepoznáváte, jaký duch vás k tomu ponouká? Můžete být tak čisté, drahé sestry, pokud se týče vašeho těla, ale jak je to s vaší duší? Nepoznali jste, co je to? Co vás tak pevně spoutává? Oblékal by Bůh tak Své dcery, aby sváděly Jeho vlastní syny, aby jich byli žádostivi a potom v onen den byli všichni vinni cizoložstvem? Učinil by to sestry? Položte si tuto otázku samy. Ne, milionkrát ne. Toto Mu nepřičítejte.

Bratře, přijal jsi ducha tohoto světa, že nepoznáváš, co není správné? Zaslepil tvé oči etikou církve, denominacemi, ustanoveními, atd., že nepoznáváš, že Bůh Své Slovo potvrzuje jako pravdivé? Oddělila tě tvá práce, šéf, žena, děti, církev nebo něco jiného od Slova Božího, od toho jediného Pramene života? Prchni od toho všeho, můj bratře! Miluji vás božskou láskou. Vážím si vás všech jako svých bratrů. Dokázal jsem to. Neříkám tyto věci, abych vás rozhněval. Říkám to jen proto, že jsou ve Slově Božím. Jako Boží služebník, s láskou Boží v srdci vám říkám tyto věci, abyste je viděli a rozuměli jim. Možná, že byste to nevěděli, kdybych vám to neřekl. Chcete tomu všemu utéci? Nuže, skloňme se všemi v celém národě hlavy k modlitbě.

Drahý Bože, přede mnou leží kapesníky od nemocných lidí. Vzkládáme na ně ruce, uzdrav ty nemocné. Důvěřuji, Pane, že se dnes večer bude konat velká bohoslužba, v níž bude zjevena moc Boží. Stały se velké divy a znamení, jak jsme slyšeli v obou posledních shromáždění.

Modlím se, drahý Bože, že nám toho dnes večer dáš dvojnásobnou míru. Modlím se s upřímným srdcem. Je to má láska k Tobě, k Tvému Slovu a těmto lidem. Dej to, drahý Bože.

Jsou-li zde nebo v celém národě, nemocní a trpící, ať se kdekoli nacházejí, potkej se s nimi. Modlím se, abys je uzdravil. A nyní, Pane, jde o největší uzdravení ze všech uzdravení. Uzdravíš-li jejich fyzické tělo od rakoviny, tuberkulózy, zápalu plic nebo jiné nemoci, mohou přesto opět onemocnět, budou-li ještě dlouho živi, neboť jejich těla jsou stále ještě podrobena hříchu, kletbě. Necht' však přijmou skutečné, božské uzdravení duše, čímž by se stali novým stvořením, přešli by ze smrti do života, očekávající v této staré tělesné schránce na den vykoupení svého těla, zatímco duše by byla vykoupěna. Dej to, Pane. Necht' utečou všem denominacím a ustanovením.

Ó Bože, všude mezi nimi jsem našel ty nejvzácnější bratry, Bože, jak to mám říci, aby viděli a následovali Tvé Slovo. Mám starost, avšak vím, že jsi řekl: „Nikdo nemůže ke Mně přijít, (jakkoli by byl mírný, dobrý a pokorný), jedině, že by jej Můj Otec zavolal. A všichni, které Mi Otec dal, přijdou.“

Pane, pociťuji hlubokou odpovědnost, abych jim řekl pravdu. Abych řekl s Pavlem: „Nezvěstoval jsem Slovo Boží lstivě, smíšené s denominačními dogmaty, nepodával jsem ho ze stromu poznání dobrého a zlého, nýbrž se srdcem otevřeným, Duchem svatým naplněným.“ Způsob to, ó Bože, zachraň každého.

Zatímco máme hlavy stále ještě skloněné a oči zavřené, prosím vás, abyste pozdvihli ruce k Němu. Miluji vás, i když jsem k vám tak ostře mluvil. Jak tehdy řekl Pavel: „Co chcete? S metlou-li abych přišel k vám, čili s láskou a tichostí?“ (1. Kor. 4, 21). To řekl, protože je miloval. I Ježíš je musel pokárat a přesto za ně zemřel. Modlil se: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Pomyslíme-li, že se lidé snaží konat to správné a chtěli by být spravedliví, vidíme, že je to ďábel... Proti němu jsem. On zaslepil oči lidí. Tento národ měl vzplát nádherou Boží, vidíme-li, co se v těchto posledních dnech stalo. Proč se nestalo toto probuzení v těch starých zemích? Toto je Západní pobřeží. Dále nemůžete jít.

Hřích dovršil veškerou míru, západní pobřeží je podemleto a potopí se. Místa – jako např. Los Angeles, Hollywood pozvolna klesají, nic je nezadrží. Každým okamžikem by mohla zaznít výzva.

Nikdo ať se nyní nerozhlíží kolem. Jestliže jste to ve svém srdci poznali, pak vás prosím, – nevím sice, co se ve vás děje, jedině, že by mi to Bůh zjevil, avšak jestliže nyní vidíte, že nejste takoví, jakými byste měli před Bohem v Jeho Slovu být, pak zvedněte ruce a řekněte Mu: „Pane, pomoz mi!“ Ó Bože, v tomto přeplněném sboru zvedly stovky lidí své ruce. Děkuji vám za vaši upřímnost.

Drahý Pane Ježíši, dej, aby ani jeden z nich nebyl ztracen. Jako Tvůj služebník stojím mezi živými a mrtvými. Poukázal jsem jim na Slovo Boží. Já je zachránit nemohu, Pane. Oni však chtějí být zachráněni. Otče, jak často jsem říkal: slunce ráno vychází, stoupá vzhůru a svítí na zem. Tys ho vyslal, aby přivedlo zrno ke zrání, aby dalo přirozenou potravu pro přirozený život. Ó Bože, Tys řekl: „Těm, kteří se bojí jména Mého, vyjde slunce spravedlnosti se zdravím na paprscích jeho.“ Dej, aby vyšlo slunce spravedlnosti, Slovo Boží, v srdcích lidí. Nechť paprsky zdraví jednoho každého uzdraví vírou v Slovo ze vši neposlušnosti ke Slovu a doved' je do celé plnosti jako syny a dcery Boží. Jsou Tvoji. Ve jménu Ježíše Krista, zde i kdekoli by se nacházeli, předávám je Tobě. Mají ruce vztažené k Tobě, aby přijali spasení svých duší. Amen.

„Ke kříži, ke kříži, všechna má touha jde,
až stanu vítězně u trůnu před Bohem.“

Podejte si ruce, popřejte si Boží požehnání. Cítíte Jeho přítomnost, ať jste zde nebo posloucháte přenosem? Podejte si ruce a řekněte: „Bůh ti žehnej, věřící křesťane!“

Zde máte možnost křtu ve vodě. ON vezme domů lidi, kteří nosí Jeho jméno. Jestliže jste nebyli pokřtěni ve jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů, křtící nádrž je připravena, i křtící roucha a bratři, kteří křtí, jsou připraveni. Jste srdečně zváni, jestliže jste vpravdě přijali Ježíše jako svého Vykupitele a uvěřili, že je to pravda.

Nezapomeňte na to! Nikdy nebyla nějaká osoba v Bibli nebo někdy potom, než vznikla římská církev, pokřtěna jinak, než na jméno Ježíše Krista. Ani v Písmu, ani v církevních dějinách nebyla nikdy ani jedna osoba v Církvi živého Boha pokřtěna na tituly ‚Otec, Syn a Duch svatý‘. Je to katolické dogma a nikoli biblické učení.

V rozhovoru s jedním knězem jsem se ho na to zeptal. Řekl: „To je pravda, avšak my jsme církev. Můžeme to měnit, když chceme. Tato plná moc je v církvi, neboť Bůh je v církvi.“

Řekl jsem: „Bůh je ve Svém Slově. Bůh je Slovo. A jestliže je nějaká církev v protikladu ke Slovu, pak jí nevěřím.“

Každé lidské slovo je lež, ať je to kněz, papež nebo kdokoli a Boží Slovo je pravda.

Pavel požadoval, aby všichni, i když byli předtím pokřtěni, a nestalo-li se tak ve jménu Ježíše Krista, aby byli znovu pokřtěni. Dokonce potom, kdy někteří věřivší přijali Ducha svatého, řekl

Petr: „Zdali může kdo zabránit vodu, aby tito nebyli pokřtěni, kteříž Ducha svatého přijali jako i my? A rozkázal je pokřtít ve jménu Páně.“ (Sk. 10, 47-48). Přesto, že již přijali Ducha svatého, přikázal Petr, který měl klíče nebeského království, aby byli pokřtěni na jméno Ježíše Krista. Bylo mu řečeno: „Cokoli bys svázal na zemi, bude svázáno i na nebi.“ Tak otevřel tajemství, neboť on měl klíč.

Když Ježíš řekl: „Jděte a učte všechny národy a křtíte je na jméno Otce, Syna a Ducha svatého“, stalo se tak, aby byli nevěřící zaslepeni. Dejte pozor! Proč tato slova doslovně neopakoval Petr? Když totiž byl někdo pokřtěn na ty tituly ‚Otec, Syn a Duch svatý‘, nebyl vlastně vůbec pokřtěn, protože to jméno nebylo nebylo vysloveno. ‚Otec‘ není jméno, ‚Syn‘ není jméno, a ‚Duch svatý‘ není jméno. Je to označení. Já kupříkladu jsem člověk. Otec je titul. Jsem otec. Syn je titul. Jsem synem. Člověk je označení. Tím jsem také. Mé jméno však je William Branham. Je-li tedy řečeno: „Na jméno Otce, Syna a Ducha svatého“, tedy to jméno je ‚Ježíš Kristus‘. Ježíš řekl: „Přišel jsem ve jménu svého Otce.“ Jaké je jméno Otce? Každý syn nese jméno svého otce. Tak je jméno Otce Ježíš Kristus. Vidíte ten význam?

Kdybych vám řekl, abyste mi přinesli něco ve jménu starosty našeho města, kolik z vás ho zná? Je to můj dobrý přítel Richard Vissing. Jistě byste tam nešli a neřkali: „Přicházíme ve jménu starosty města.“ Odvoláte se na jméno Richarda Vissinga. Vy z Jeffersonville ho znáte. To je důvod, proč On dal příkaz, aby se křtilo ve jménu ‚Otce, Syna a Ducha svatého‘. V NĚM přebývala plnost Božství tělesně.

Petr tu stál se zjevením, na němž církev byla založena. ON věděl, kdo byl Ježíš a řekl: „Pokání čiňte a pokřtí se jeden každý z vás na jméno Ježíše Krista.“ To platilo v nebi i na zemi, neboť on měl klíče. Není jiného jména daného lidem pod nebem, v němž by mohli být spaseni.

Zeptáte se: „Proč křtíš na jméno Ježíše Krista na odpuštění hříchů?“

„Komu byste hříchy odpustili, tomu budou odpuštěny.“ Avšak, domníváte-li se, že někdo není hoden, aby byl pokřtěn, pak to nedělejte. Neboť jestliže to uděláte, stalo se to. Pochopili jste, co míním?

Bratr Branham zpívá...

Drahý Bože, křtící nádrž je připravena. Mluv nyní k srdcím, Pane, nechť uslyší Krista – Slovo, který je volá a jdou s ním celou cestu.

Půjdu s Ním zahradou, půjdu s Ním k vodě. Chci přijmout Jeho jméno. Chtěl bych náležet k lidem, které volá pro jméno Své. Věřím Jeho Slovu. Budu Ho následovat. Nikdy nebudu koketovat se světem. Budu věrnou, oddanou Nevěstou, neberu ani písmenko z Jeho Slova. Uposlechnu každé výzvy jako pravá, věrná nevěsta. Udělám, co ode mne požaduje.

Jestliže Můj Ženich chce, abych si nechala narůst vlasy, udělám to. Jestliže si přeje, abych se přestala líčit, tedy to udělám. Jestliže mi řekne, že je to od zlého ducha, jestliže flirtuji a oblékám se svůdně, tedy chci být poslušná a všechno odložit. Nestarám se o to, co o tom bude někdo říkat, chci to odložit.

Jestliže by chtěl, abych vyšla z té skupiny nevěřících, s nimiž se scházím, udělám to, ať si potom ještě vydělám na chléb či ne. ON zalíbil, že mě nezanechá ani neopustí. Udělám pro Něho všechno. Půjdu s Ním celou cestu. Bude-li chtít, abych byla pokřtěna na Jeho jméno, tedy to chci udělat.

Pane, tak jsi to ve Svém Slově požadoval a zaslíbil. Nechť to všichni uvidí, nechť se pod to mohou pokorně a v lásce sklonit. Modlím se ve jménu Ježíš. Amen.

Patříte Bohu. Nechť Bůh vezme těchto málo zajímavých slov a učiní je vám jasná, je mou upřímnou modlitbou. Křtící nádrž je připravena, kdokoli by chtěl přijít. Kazatel ještě později oznámí podrobnosti. Kdo činil pokání a chtěl by být pokřtěn na jméno Pána Ježíše Krista, jste vítáni.

Vše je připraveno. Bude-li pro nás možné nějak vám pomoci k tomu, abyste žili pro Boha, rádi to uděláme. Proto jsme zde.

Povstaňme a zazpívejme společně.

Miluji Jej, miluji Jej,

neboť On dříve miloval mne

a vykoupil spásení mé
na dřevě kříže.

Se skloněnými hlavami a srdci:

Ó Bože a Otče, buď nám, ubohým tvorům, milostiv, Pane. Posilni nás pro dílo, jež leží před námi. Pomoz mi, ó Bože, pomoz mi. Cítím, že stojí něco přede mnou. Otče, pomoz mi, ó Bože, abych poznal pravdu.

Požehnej tyto lidi, drahý Bože, veď je. Modlím se o to v Ježíšově jménu. Amen.